

LEGE nr.3 din 6 iulie 1978 privind asigurarea sanatatii populatiei

Textul [actului](#) publicat în B.Of. nr. 54/10 iul. 1978

LEGEA Nr. 3 din 6 iulie 1978 privind asigurarea sanatatii populatiei

EMITENT: Marea Adunarea Nationala a Republicii Socialiste Romania

aparuta in Buletinul Oficial nr. 54 din 10 iulie 1978

Programul Partidului Comunist Roman de faurire a societatii socialiste multilateral dezvoltate si inaintare a Romaniei spre comunism situeaza in centrul intregii opere de edificare a noii orinduirii - factorul esential al dezvoltarii economico-sociale - , satisfacerea in conditii tot mai bune a cerintelor sale de viata, dezvoltarea sa armonioasa, fizica, intelectuala si morala, afirmarea deplina a capacitatii de munca si de creatie a fiecarui membru al societatii.

Telul suprem al politicii partidului si statului, esenta insasi a orinduirii noastre, este asigurarea bunastarii si fericirii omului, progresul material si spiritual al poporului.

In spiritul umanismului revolutionar ce caracterizeaza intreaga politica a partidului si statului, in cadrul programului general de dezvoltare economica si sociala a tarii, de ridicare a gradului de civilizatie si cultura a poporului, societatea asigura tuturor cetatenilor conditii tot mai bune pentru intarirea continua a starii de sanatate, pentru ocrotirea si consolidarea familiei, cresterea, pregatirea si educarea noilor generatii, crearea unei ambiante generale cit mai favorabile dezvoltarii sanatoase, mentinerii vigoriei si tineretii intregii natiuni.

Prevenirea si combaterea cauzelor imbolnavirilor, prelungirea duratei activitatii si a vietii omului, cresterea unor generatii viguroase constituie principii de baza ale politicii, partidului si statului in domeniul sanatatii publice.

In acest scop, societatea alocă in parte importanta din mijloacele sale materiale pentru infaptuirea unui complex de masuri economice, sociale, culturale si sanitare, care sa conduca la dezvoltarea si intarirea continua a sanatatii populatiei, la valorificare factorilor naturali pentru consolidarea acesteia, la refacerea capacitatii de munca, la perfectionarea calitatii asistentei medicale, la ridicarea nivelului de pregatire a personalului sanitar si la imbunatirea continua a dotarii unitatilor sanitare.

Potrivit Constitutiei, statul garanteaza dreptul la ocrotirea sanatatii si asigura accesul neingradit al tuturor cetatenilor tarii, fara deosebire de nationalitate, rasa, sex sau religie, la asistenta medicala.

Organele de conducere a activitatii sanitare, unitatile si intregul personal sanitar raspund de infaptuirea politicii partidului si statului in domeniul sanatatii publice, de aplicarea programelor privind asigurarea sanatatii si a tuturor celorlalte masuri de imbunatire permanenta a asistentei medicale.

Medicii, intregul personal sanitar, trebuie sa fie militanti activi pentru asigurarea sanatatii, sa manifeste dragoste pentru om, daruire si pasiune in realizarea obligatiilor ce le revin, sa fie oricind la dispozitia cetatenilor, sa aiba in intreaga lor activitate o inalta tinuta morala, sa-si ridice permanent nivelul pregatirii profesionale.

In concordanta cu progresul tehnico-stiintific si cu cerintele pe care le impune evolutia societatii este necesar ca asistenta medicala a populatiei sa se perfectioneze neintrerupt si sa asigure cele mai corespunzatoare mijloace si metode de prevenire si combatere a imbolnavirilor. Cercetarea stiintifica medicala - factor de baza al progresului multilateral al activitatii de asigurare a sanatatii - trebuie sa fie legata tot mai strins de om, de cunoasterea proceselor fundamentale ale vietii, de cerintele practicii medicale.

Unitatile sanitare, organizatiile socialiste, intreaga colectivitate si fiecare cetatean in parte au obligatia sa contribuie activ la crearea si mentinerea conditiilor corespunzatoare de viata si de munca in vederea apararii si dezvoltarii starii de sanatate a populatiei.

In scopul stabilirii cadrului juridic unitar de desfasurare si perfectionare a activitatii din domeniul asigurarii sanatatii populatiei, intaririi raspunderii ce revine organelor, unitatilor si personalului sanitar.

Marea Adunare Nationala a Republicii Socialiste Romania adopta prezenta lege.

CAP. 1

Principii generale

ART. 1

Asigurarea sanatatii populatiei, afirmarea deplina a capacitatii de munca si creatie a omului, cresterea si educarea unor generatii viguroase, capabile sa perpetueze si sa duca mai departe inaltele virtuti morale si spirituale ale poporului,

constituie obiective principale ale politicii partidului si statului in procesul multilateral de dezvoltare si inflorire a patriei, de ridicare a bunastarii si prosperitatii intregii natieni.

ART. 2

Statul asigura intregii populatii apararea si intarirea sanatatii, fara deosebire de nationalitate, rasa, sex sau religie, precum si asistenta medicala gratuita, in conditiile prevazute de lege.

Asigurarea sanatatii populatiei se realizeaza potrivit unor masuri complexe economice, sociale, culturale si sanitare - integrate in planul national unic de dezvoltare economico-sociala.

Pe aceasta baza se creeaza conditiile necesare pentru dezvoltarea fizica si intelectuala sanatoasa a tuturor cetatenilor, sprijinirea procesului de crestere a natalitatii, ocrotirea mamei si copilului, intarirea familiei, realizarea cerintelor de igiena si protectie a muncii, prevenirea poluarii mediului inconjurator si intensificarea actiunilor de cultura si de educatie sanitara. Concomitent cu actiunile de pastrare si intarire a sanatatii populatiei, de prevenire a imbolnavirilor, se asigura toate mijloacele pentru tratament si refacere a sanatatii in caz de imbolnavire, pentru recuperarea capacitatii de munca, prelungirea duratei activitatii si a vietii omului.

ART. 3

In concordanta cu dezvoltarea economico-sociala a tarii, statul alocu o parte importanta din venitul national pentru largirea si perfectionarea retelei de unitati sanitare, pentru imbunatatirea continua a dotarii acesteia cu medicamente, produse biologice, aparatura si utilaje medicale, cu alte mijloace terapeutice si profilactice, precum si pentru valorificarea factorilor naturali pentru odihna, recrearea si sanatatea oamenilor muncii, a intregii populatii.

ART. 4

Statul asigura formarea medicilor, farmacistilor si celuilalt personal sanitar, perfectionarea continua, precum si repartizarea corespunzatoare a acestuia pe intreg teritoriul tarii.

In unitatile administrativ-teritoriale locuite si de populatie de alta nationalitate decit cea romana se va asigura incadrarea unitatilor cu personal sanitar din rindul acesteia sau care cunoaste limba si felul de trai al populatiei locale.

ART. 5

Intreaga activitate de aparare a sanatatii populatiei se exercita prin unitatile sanitare de stat, care asigura accesul neingradit al tuturor cetatenilor la asistenta medicala.

Unitatile sanitare sint obligate sa-si organizeze activitatea astfel incit sa acorde asistenta medicala necesara in mod neintrerupt, ziua si noaptea.

ART. 6

In aplicarea politicii partidului si statului in domeniul sanatatii publice, organele de conducere a activitatii sanitare si unitatile sanitare, ca organe de executie, trebuie sa asigure realizarea urmatoarelor obiective principale:

- a) promovarea si intarirea sanatatii poporului pentru pastrarea si dezvoltarea continua a capacitatii sale de creatie materiala si spirituala, pentru cresterea viguroasa, fizica si intelectuala, a noilor generatii;
- b) imbunatatirea permanenta a conditiilor de igiena in mediul de viata al populatiei si la locul de munca, respectarea normelor de protectie a mediului inconjurator, astfel ca oamenii sa fie feriti de imbolnaviri sau accidente, sa-si mentina o cit mai buna stare de sanatate;
- c) apararea si intarirea sanatatii mamei, copilului si tineretului, cresterea natalitatii, asigurarea unor proportii corespunzatoare in structura de virsta a populatiei si mentinerea tineretii natiei;
- d) formarea deprinderilor sanatoase de viata si munca, prin folosirea unei alimentatii rationale, practicarea culturii fizice, sportului si turismului, utilizarea pe scara larga a factorilor naturali, respectarea unui regim echilibrat de activitate si odihna;
- e) organizarea unor largi actiuni de profilaxie, identificarea si evaluarea factorilor care influenteaza negativ sanatatea publica si luarea din timp a masurilor necesare pentru inlaturarea acestora;
- f) acordarea unei asistente medicale de calitate, prompta si eficienta, care sa asigure tratament medical corespunzator pentru apararea si refacerea in termen cit mai scurt a sanatatii cetatenilor;
- g) ridicarea continua a nivelului de educatie sanitara al intregii populatii, astfel incit fiecare cetatean sa devina aparatorul sanatatii proprii, a familiei si a colectivitatii.

ART. 7

Personalul sanitar are obligatia sa asigure realizarea obiectivelor politicii sanitare in unitatile in care isi desfasoara activitatea si acordarea asistentei medicale preventive, curative si de recuperare a capacitatii de munca, in conditiile prevazute de prezenta lege.

In acest scop, personalul sanitar are obligatia sa-si consacre intreaga energie, putere de munca si pricepere activitatii de asigurare a starii de sanatate, de prevenire a imbolnavirilor si de intarire continua a capacitatii de munca a cetatenilor, sa raspunda cu promptitudine oricind se solicita ingrijire medicala, sa manifeste spirit de abnegatie in indeplinirea profesiei, sa respecte normele eticii si echitatii socialiste si sa-si desavirseasca pregatirea profesionala.

ART. 8

Pentru perfectionarea continua a ocrotirii sanatatii populatiei, unitatile si intreg personalul sanitar au obligatia sa introduca si sa valorifice in practica medicala cuceririle stiintei si tehnicii.

Cercetarea stiintifica trebuie sa asigure practicii medicale noi metode si mijloace pentru prevenirea imbolnavirilor, apararea si refacerea sanatatii, sa promoveze studierea multilaterală a organismului uman, sa urmareasca dezvoltarea sanatoasa, echilibrata, fizica si psihica, a tuturor membrilor societatii si folosirea, in scopul intaririi sanatatii, a factorilor naturali din tara noastra.

ART. 9

Infaptuirea politicii partidului si statului in domeniul sanitar, aplicarea unitara a masurilor privind asigurarea sanatatii, organizarea, indrumarea si controlul acestei activitati se realizeaza de Consiliul Sanitar Superior si Ministerul Sanatatii pe intreg teritoriul tarii, precum si de consiliile populare in unitatile administrativ-teritoriale in care functioneaza.

In comune, orase si municipii, raspunderea nemijlocita pentru aducerea la indeplinire a tuturor masurilor privind asistenta medicala a populatiei si a colectivitatatilor revine unitatilor sanitare teritoriale.

Unitatile si personalul sanitar, organele de conducere sanitara au obligatia sa raporteze periodic, potrivit legii, organelor de conducere colectiva ale unitatilor socialiste, consiliilor populare comunale, orasenesti, municipale si judetene, altor organe de stat centrale si locale, asupra activitatii desfasurate, a evolutiei starii de sanatate si a masurilor ce se impun pentru continua imbunatatire a acesteia.

ART. 10

Unitatile socialiste raspund de aplicarea intocmai a masurilor de asigurare a sanatatii, de indeplinirea sarcinilor ce le revin pentru protectia muncii, a conditiilor privind igiena individuala si colectiva, protectia sanitara a aerului, solului, apei si alimentelor.

ART. 11

Consiliile populare raspund in unitatile administrativ-teritoriale in care functioneaza de aducerea la indeplinire a sarcinilor de asigurare a sanatatii, de realizarea conditiilor de igiena si salubritate publica, de dezvoltarea si modernizarea unitatilor sanitare din subordine, de utilizare eficienta a bazei tehnico-materiale si a personalului sanitar.

ART. 12

Ministerele si celelalte organe centrale raspund, fiecare in domeniul lor de activitate, de realizarea sarcinilor ce revin unitatilor subordonate in domeniul sanatatii si de stabilirea masurilor necesare pentru continua imbunatatire a acesteia.

ART. 13

Uniunea Generala a Sindicatelor din Romania, Uniunea Tineretului Comunist, Consiliul National al Femeilor si celelalte organizatii obstesti sint obligate sa contribuie la asigurarea si intarirea sanatatii populatiei, la respectarea normelor de igiena si de protectie a muncii, la eliminarea factorilor nocivi de la locul de munca si prevenirea bolilor profesionale, la respectarea stricta a prevederilor legale privind acordarea concediilor medicale, precum si la ridicarea nivelului de educatie si cultura sanitara al oamenilor muncii.

ART. 14

Societatea de Cruce Rosie din Republica Socialista Romania trebuie sa participe activ, alaturi de organele de conducere si unitatile sanitare, la raspindirea cunostintelor sanitare, la formarea deprinderilor igienice in rindul populatiei, la mobilizarea oamenilor muncii in vederea realizarii masurilor de intarire a sanatatii, precum si la actiunile de donare de sange.

ART. 15

Fiecare cetatean are datoria sa respecte intocmai prevederile legale privind asigurarea sanatatii populatiei, sa apere sanatatea proprie, a familiei si a colectivitatii din care face parte, sa respecte normele de igiena, de prevenire si combatere a poluarii mediului inconjurator si sa participe activ la realizarea actiunilor interesind sanatatea publica.

CAP. 2

Organizarea activitatii de asigurare a sanatatii populatiei Sectiunea 1 Unitatile sanitare, atributiile si raspunderile acestora

ART. 16

Reteaua unitatilor sanitare de baza se compune din dispensare medicale, dispensare policlinici si spitale, organizate pe principiul teritorial sau al locului de munca.

Unitatile sanitare, ca organe de executie, raspund, fata de consiliile populare si organele de conducere sanitara, de realizarea intregului complex de masuri, stabilit potrivit legii, pentru asigurarea sanatatii populatiei din raza lor de activitate.

Unitatile sanitare din intreprinderi si institutii de invatamint raspund de indeplinirea atributiilor ce le revin si in fata

organelor de conducere colectiva ale acestora.

Fondurile necesare pentru functionarea unitatilor sanitare, inclusiv cele pentru retribuirea personalului sanitar, se prevad in bugetele consiliilor populare comunale, orasenesti, municipale, judetene si a municipiului Bucuresti. Unitatile sanitare organizate pe linga intreprinderi beneficiaza si de mijloace materiale asigurate, potrivit legii, din fondurile pentru actiuni sociale ale acestora. De asemenea, intreprinderile sint obligate sa asigure spatiul si celelalte mijloace necesare pentru intretinerea si buna functionare a unitatilor sanitare respective.

ART. 17

Unitati sanitare se pot organiza in conditiile prevazute de lege si in subordinea Ministerului Apararii Nationale, Ministerului de Interne si Ministerului Transporturilor si Telecomunicatiilor.

Pentru activitatea medico-sanitara, aceste unitati sint subordonate si Ministerului Sanatatii.

ART. 18

Normele unitare de structura pentru unitatile sanitare se aproba prin decret al Consiliului de Stat.

Dispensarul medical si dispensarul policlinic

ART. 19

Dispensarul medical constituie unitatea sanitara de baza care se organizeaza in comune, orase si municipii, intreprinderi si institutii de invatamint, pentru aplicarea masurilor sanitare si acordarea asistentei medicale generale, profilactice sau curative, populatiei din teritoriul stabilit.

In cadrul dispensarului medical functioneaza cabinete medicale de consultatii si tratamente de medicina generala si, dupa caz, cabinete de stomatologie, stationare de adulti si copii, casa de nasteri, puncte sanitare, punct de laborator si radiologie si alte asemenea.

Dispensarul policlinic este unitatea sanitara organizata in orase si municipii, care functioneaza cu cabinete de medicina generala si cabinete de consultatii si tratamente de specialitate.

ART. 20

In fiecare comuna se organizeaza un dispensar medical, care raspunde de realizarea intregului complex de masuri pentru asigurarea sanatatii populatiei din toate localitatile componente.

In comunele cu numar mare de locuitori, dispensarele medicale se pot organiza si cu cabinetele de specialitate.

Pentru acordarea asistentei de specialitate, dispensarele conlucreaza cu spitalul cel mai apropiat, stabilit de directia sanitara.

Dispensarele medicale comunale functioneaza in subordinea directiei sanitare judetene sau a Directiei sanitare a municipiului Bucuresti.

In comunele unde sint organizate spitale, acestea indeplinesc si atributiile dispensarului medical comunal.

ART. 21

In orase si municipii se organizeaza unu sau mai multe dispensare medicale sau dispensare policlinici, in raport cu numarul populatiei si teritoriul stabilit de directia sanitara, corespunzator normelor unitare de structura.

Dispensarul medical din orase si municipii functioneaza in subordinea directiei sanitare judetene sau a Directiei sanitare a municipiului Bucuresti. Pentru acordarea asistentei de specialitate, dispensarul medical conlucreaza cu spitalul stabilit de directia sanitara.

Dispensarul policlinic se organizeaza in subordinea spitalului si asigura atit asistenta de medicina generala, cit si cea de specialitate pentru populatia din teritoriul stabilit.

ART. 22

Pe linga intreprinderi si institutii de invatamint, in raport cu numarul personalului muncitor sau, dupa caz, al elevilor ori studentilor, se pot organiza, potrivit legii, dispensare medicale sau dispensare policlinici.

Dispensarele medicale sau dispensarele policlinici organizate pe linga intreprinderi sau institutii de invatamint sint subordonate, dupa caz, directiei sanitare judetene sau spitalului care asigura asistenta medicala pentru unitatea respectiva.

ART. 23

Dispensarul medical indeplineste, in principal, urmatoarele atributii:

- a) urmareste respectarea stricta a normelor de igiena publica, asigurarea protectiei sanitare a fintinilor, celorlalte surse de apa potabila, a conditiilor de igiena in alimentatia publica, in colectivitatile de copii, tineret si la locurile de munca;
- b) aplica masurile de prevenire si combatere a bolilor, precum si celelalte masuri prevazute in programele de sanatate;
- c) asigura asistenta medicala a femeii gravide, mamei si copilului;
- d) urmareste evolutia starii de sanatate a personalului muncitor, a elevilor si studentilor si, in functie de specificul activitatii acestora, face propuneri organelor prevazute de lege pentru aplicarea masurilor sanitare necesare;
- e) desfasoara activitati de educatie sanitara si antreneaza activul sanitar obstesc si intreaga populatie la realizarea masurilor profilactice;

- f) efectueaza analiza imbolnavirilor care produc incapacitate temporara de munca in intreprinderile fara dispensar propriu si constata incapacitatea temporara de munca;
- g) acorda asistenta medicala de urgenta in caz de boala sau accident;
- h) acorda asistenta medicala generala, profilactica si curativa, efectueaza tratamente in dispensar ori, dupa caz, la domiciliul bolnavilor, precum si analize de laborator;
- i) asigura continuarea ingrijirilor medicale de catre spitale in cazurile in care nu are posibilitati de diagnostic sau tratament, precum si in cazul bolnavilor sau suspectilor de boli infectioase care necesita internarea obligatorie;
- j) acorda ingrijirile medicale in stationarul cu paturi pentru cazurile de imbolnaviri care necesita o supraveghere medicala permanenta si nu impun internarea in spital.

ART. 24

Dispensarul medical din intreprinderi, pe langa atributiile prevazute de art.

23, controleaza respectarea conditiilor igienice si aplicarea masurilor privind inlaturarea factorilor nocivi de la locul de munca, efectueaza controlul medical periodic si la incadrarea in munca, analizeaza imbolnavirile care determina incapacitate de munca, luind masuri pentru reducerea acestora si intarirea continua a starii de sanatate a personalului muncitor.

Spitalul

ART. 25

Spitalul este unitatea sanitara care asigura asistenta medicala completa preventiva, curativa si de recuperare - in zona teritoriala stabilita de directia sanitara sau Ministerul Sanatatii, dupa caz.

Spitalul se organizeaza cu dispensar policlinic pentru asistenta medicala generala si de specialitate a bolnavilor ambulatori, cu cabinete de specialitate si tratamente, cu sectii pentru bolnavii internati, precum si cu laboratoare medicale si alte compartimente de specialitate, stabilite potrivit normelor unitare de structura.

ART. 26

In raport de necesitatile medicale ale populatiei si de caracteristicile economico-sociale din unitatile administrativ-teritoriale, functioneaza urmatoarele spitale:

- a) spitalul comunal, organizat, de regula, in centre inter-cooperatiste pentru populatia din mai multe localitati apropiate, cu minimum 120 de paturi, cu sectii de medicina interna, pediatrie, obstetrica pentru nasteri normale;
- b) spitalul orasenesc cu minimum 250 de paturi si spitalul municipal cu minimum 400 de paturi, organizate in orase si municipii, cu cel putin urmatoarele sectii; medicina interna, chirurgie, obstetrica-ginecologie, pediatrie;
- c) spitalul judetean, organizat in orase si municipii resedinta de judet, cu minimum 700 paturi si cu sectii de medicina interna, chirurgie, obstetrica-ginecologie, pediatrie, ortopedie, traumatologie, anestezie-terapie intensiva, oftalmologie, O.R.L. si alte sectii cu activitati medicale de specialitate;
- d) spitalul clinic, organizat in centre universitare medicale, fac parte din reseaua unitatilor sanitare si desfasoara atat activitate de asistenta medicala pentru populatie, cit si activitate de invatamint si cercetare stiintifica medicala.

ART. 27

In vederea asigurarii asistentei medicale profilate pentru anume specialitati - tuberculoza, boli infectioase, psihiatrie, neuropsihiatrie si alte asemenea se pot organiza spitale pentru populatia din mai multe judete sau de pe intregul teritoriu al tarii.

ART. 28

Spitalul se poate organiza, potrivit legii, si la intreprinderile mari sau pe platformele industriale, pentru asigurarea asistentei de medicina generala si de specialitate pentru personalul muncitor din unitatile respective, precum si pentru populatia din teritoriul stabilit de directia sanitara.

ART. 29

Spitalele se organizeaza in subordinea directiilor sanitare judetene si a municipiului Bucuresti. In conditiile legii, se pot organiza spitale in subordinea directa a Ministerului Sanatatii.

Spitalele raspund fata de consiliile populare din unitatea administrativ-teritoriala in care functioneaza, de indeplinirea atributiilor ce le revin in asigurarea sanatatii populatiei, de calitatea, promptitudinea si eficienta asistentei medicale acordate.

Spitalele care asigura asistenta medicala in intreprinderi raspund pentru indeplinirea sarcinilor ce le revin si fata de consiliile oamenilor muncii din intreprinderi.

ART. 30

Spitalul indeplineste, in principal, urmatoarele atributii:

A. Cu privire la apararea sanatatii populatiei si prevenirea imbolnavirilor a) executa, impreuna cu unitatile sanitare din raza sa teritoriala, sarcinile ce ii revin programele de sanatate;

- b) supravegheaza starea de sanatate a populatiei si analizeaza calitatea asistentei medicale, luind masurile corespunzatoare pentru continua perfectionare a acesteia;
- c) stabileste masurile necesare pentru prevenirea si combaterea bolilor cu pondere importanta si a celor transmisibile si raspunde, ca organ de specialitate, pentru realizarea acestora;
- d) asigura controlul starii de sanatate a unor grupe de populatie supuse unui risc crescut de imbolnavire;
- e) efectueaza examene de specialitate pentru controlul aplicarii normelor de igiena;
- f) organizeaza actiuni de educatie sanitara si de informare permanenta privind problemele medico-sanitare importante din teritoriu..

- B. Cu privire la asistenta medicala a populatiei a) acorda asistenta medicala de urgenta, in caz de boala sau accident;
- b) asigura asistenta medicala generala si de specialitate bolnavilor ambulatori;
 - c) stabileste, in conditiile prevazute de lege, incapacitatea temporara de munca;
 - d) organizeaza si efectueaza examene de specialitate si investigatii de laborator pentru incadrarea in munca si executa controlul medical periodic al personalului muncitor, potrivit metodologiei stabilite de Ministerul Sanatatii;
 - e) asigura indrumarea de specialitate a creselor si leaganelor de copii stabilite de directia sanitara.

- C. Cu privire la asistenta medicala a bolnavilor internati a) efectueaza, in cel mai scurt timp, investigatiile pentru precizarea diagnosticului si aplica tratamentul medical complet - curativ, preventiv si de recuperare - individualizat si diferentiat in raport de starea bolnavului, natura si stadiul evolutiv al bolii;
- b) transmite diagnosticul si indicatiile terapeutice si de recuperare pentru bolnavii externati dispensarelor medicale si altor unitati sanitare in vederea continuarii ingrijirilor medicale;
 - c) efectueaza investigatiile necesare expertizarii capacitatii de munca si altor expertize, potrivit legii;
 - d) efectueaza studii si cercetari medicale in legatura cu aplicarea unor noi metode de investigatii si tratament, cu respectarea prevederilor legale;
 - e) asigura indeplinirea sarcinilor ce-i revin din programele de formare, specializare si perfectionare a personalului sanitar. Spitalul sau dispensarul policlinic care acorda asistenta medicala in intreprinderi, in afara atributiilor prevazute la alin. 1, lit. A si B, controleaza respectarea conditiilor de igiena si aplicarea masurilor privind eliminarea factorilor nocivi de la locurile de munca, efectueaza controlul medical periodic al personalului muncitor, analizeaza cauzele care duc la imbolnaviri sau la incapacitate de munca, ia sau, dupa caz, propune masurile necesare pentru apararea si intarirea starii de sanatate a personalului muncitor.

Statia de salvare

ART. 31

Statia de salvare se organizeaza in structura spitalului judetean, iar in municipiul Bucuresti, in subordinea directiei sanitare, pentru asigurarea, in conditiile legii, a cerintelor de transport cu mijloace speciale ale unitatilor sanitare din raza sa de activitate si a asistentei medicale de urgenta.

In acest scop, formatiunile statiei de salvare au obligatia de a raspunde solicitarilor cu promptitudine, de a acorda primele ingrijiri medicale si de a asigura transportul sanitar.

ART. 32

Programul de munca al statiei de salvare este de 24 de ore, fara intrerupere, inclusiv duminica si sarbatorile legale. Centrul de recoltare si conservare a singelui

ART. 33

Centrul de recoltare si conservare a singelui se organizeaza in structura spitalului judetean.

In municipiul Bucuresti, atributiile centrului de recoltare si conservare a singelui se indeplinesc de Centrul de hematologie din subordinea Ministerului Sanatatii.

Centrul asigura recoltarea si conservarea singelui, precum si prepararea unor derivate din sange necesare asistentei medicale. In acest scop efectueaza analize si examene periodice ale donatorilor si participa la actiunile de educatie sanitara a populatiei, in vederea donarii de sange.

Totodata, centrul indruma activitatea de recoltare si conservare a singelui, in teritoriul pe care il deserveste.

Cresa si leaganul de copii

ART. 34

Cresa este unitatea sanitara care asigura, in conditiile legii, cresterea, educarea si asistenta medicala a copiilor in virsta de pina la 3 ani, ai caror parinti sau sustinatori legali sint incadrati in munca, se afla in perioada de studii ori in alte situatii similare.

Leaganul de copii este unitatea sanitara cu activitate permanenta prin care se asigura ocrotirea, cresterea, educarea si ingrijirea medicala a copiilor in virsta de pina la 3 ani, fara sustinatori legali sau care prezinta anumite afectiuni ori se afla in alte situatii prevazute de lege.

Cresa si leaganul de copii functioneaza, in conditiile prevazute de lege, in subordinea consiliilor populare sau a spitalelor. Cresa de copii, organizata potrivit normelor unitare de structura pe linga o unitate solialista, functioneaza si in subordinea

acesteia.

ART. 35

Cresa si leaganul de copii indeplinesc, in principal, urmatoarele atributii:

- a) asigura un program educativ, complex, adaptat fiecarei grupe de virsta, in vederea stimulării dezvoltării sanatoase a copiilor si însusirii deprinderilor igienice adecvate vârstei;
- b) acorda îngrijirea medicala si asigura măsurile necesare pentru prevenirea si combaterea bolilor, in special a celor transmisibile;
- c) asigura alimentatia rationala si individualizata, precum si folosirea de mijloace specifice pentru cresterea rezistentei si întărirea organismului copiilor.

Sanatoriul si preventoriul

ART. 36

In zonele cu factori naturali de cura de importanta si eficienta deosebita se organizeaza sanatorii, pe grupe de afectiuni, care asigura asistenta medicala prin utilizarea, in principal, a factorilor naturali, in scopul recuperării integrale a bolnavilor, consolidării stării de sanatate si a capacității de munca a acestora.

ART. 37

Preventoriile se organizeaza in scopul recuperării integrale a celor care au suferit de unele boli contagioase, indeosebi tuberculoza, precum si pentru prevenirea imbolnavirilor persoanelor care provin din mediu favorizant aparitiei unor astfel de imbolnaviri.

Reteaua farmaceutica

ART. 38

Asigurarea cu medicamente a populatiei si a unitatilor sanitare se realizeaza prin farmacii, oficii farmaceutice si alte unitati ale comerțului socialist prevazute de lege, repartizate pe intreg teritoriul tarii.

Farmacile se organizeaza, potrivit normelor unitare de structura, in subordinea oficiului farmaceutic si indeplinesc, in principal, urmatoarele atributii:

- a) elibereaza si, dupa caz, prepara medicamente si alte produse farmaceutice cu respectarea stricta a dispozitiilor legale;
- b) raspund de asigurarea necesarului de produse farmaceutice, de conservarea si preschimbarea acestora in cadrul termenelor de valabilitate;
- c) desfasoara actiuni de combatere a automedicatiei si a abuzului de medicamente.

ART. 39

Oficiul farmaceutic se organizeaza in judete si in municipiul Bucuresti in subordinea directiilor sanitare.

Oficiul farmaceutic raspunde fata de consiliul popular judetean sau al municipiului Bucuresti de intreaga activitate de distribuire a medicamentelor, depozitare si control al acestora, asigurind aprovizionarea ritmica cu produse farmaceutice, tehnico-medice si materiale sanitare a farmaciilor, unitatilor sanitare si a populatiei, precum si prepararea unor produse prin laboratoarele sale de specialitate.

Centrul sanitaro-antiepideinic

ART. 40

Centrul sanitaro-antiepideinic se organizeaza in structura directiei sanitare judetene sau a municipiului Bucuresti. Centrul sanitaro-antiepideinic raspunde de exercitarea controlului respectării normelor de igiena, precum si de aplicarea măsurilor de prevenire si combatere a bolilor transmisibile, profesionale si a celor cu larga raspindire, in care scop indeplineste, in principal, urmatoarele atributii:

- a) efectueaza investigatii in legatura cu cauzele imbolnavirilor si factorilor care influenteaza sanatatea populatiei;
- b) controleaza si ia masuri pentru respectarea de catre organizatiile socialiste si cetateni a normelor de igiena si antiepideinice, precum si a prescriptiilor din avizele sanitare;
- c) recolteaza probe pentru analize de control sanitar, precum si produse biologice pentru controlul medical;
- d) asigura respectarea măsurilor de protectie sanitara a frontierei de stat cu privire la bolile transmisibile;
- e) îndruma, controleaza si raspunde de întreaga activitate de igiena si antiepideinica desfasurata de unitatile sanitare din judet.

ART. 41

Centrul sanitaro-antiepideinic exercita, in raza sa teritoriala, functia de inspectie sanitara de stat, in care scop:

- a) autoriza din punct de vedere sanitar functionarea obiectivelor economice si social-culturale de orice fel;
- b) retrage autorizatia sanitara de functionare si dispune oprirea sau limitarea temporara a activitatii, in unitatile de orice fel, in conditiile prevazute de lege;
- c) dispune scoaterea din consumul public a alimentelor care nu corespund normelor de igiena;
- d) dispune masuri antiepideinice privind bolnavii, suspectii si purtatorii de germeni de boli transmisibile, precum si alte masuri sanitare cu caracter obligatoriu pentru prevenirea si combaterea bolilor transmisibile si profesionale;

e) aplica sanctiuni contraventionale pentru nerespectarea normelor de igiena, de prevenire si combatere a bolilor transmisibile.

Sectiunea 2 Organele de conducere colectiva ale unitatilor sanitare

ART. 42

Organele prin care se exercita conducerea colectiva a unitatilor sanitare sint adunarea generala a oamenilor muncii, consiliul oamenilor muncii si biroul executiv al acestuia, care se organizeaza si functioneaza, potrivit prevederilor legale, in unitatile cu personalitate juridica.

Colectivul oamenilor muncii al fiecarei unitati sanitare poarta raspunderea pentru rezultatele obtinute in apararea si promovarea sanatatii, intarirea capacitatii de munca a populatiei, precum si pentru buna gospodarie a mijloacelor materiale incredintate.

Fiecare om al muncii din unitatile sanitare raspunde in fata colectivului pentru indeplinirea sarcinilor proprii de munca si, impreuna cu intregul colectiv, pentru bunul mers al activitatii generale a acestora.

ART. 43

Conducerea unitatilor sanitare se asigura pe baza principiului conducerii colective, prin participarea nemijlocita a personalului muncitor la dezbaterile si solutionarea problemelor sanitare, sociale si economice, la elaborarea si infaptuirea masurilor necesare pentru indeplinirea sarcinilor privind ocrotirea sanatatii populatiei, precum si pentru imbunatatirea conditiilor de munca si de viata a intregului colectiv.

ART. 44

Adunarea generala a oamenilor muncii din unitatile sanitare indeplineste, in principal, urmatoarele atributii:

- a) analizeaza activitatea desfasurata de unitatea sanitara si personalul acesteia si stabileste masuri corespunzatoare pentru continua imbunatatire a calitatii asistentei medicale acordate populatiei;
- b) urmareste intarirea ordinii si disciplinei, respectarea normelor de etica profesionala si de deontologie medicala;
- c) exercita controlul activitatii organelor colective de conducere si aproba darea de seama asupra activitatii unitatii;
- d) analizeaza indeplinirea sarcinilor ce revin unitatii pe baza darii de seama prezentate de consiliul oamenilor muncii si adopta masuri in vederea imbunatatirii permanente a activitatii acesteia;
- e) aproba angajamentele colectivului de munca si masurile tehnico-organizatorice care sa asigure indeplinirea sarcinilor prevazute in planul de munca;
- f) alege reprezentantii oamenilor muncii din unitate, membri in consiliul oamenilor muncii, si hotaraste revocarea celor care nu au desfasurat o activitate corespunzatoare.

ART. 45

Consiliul oamenilor muncii din unitatile sanitare este alcatuit din director, secretarul organizatiei Partidului Comunist Roman, directori adjunsti, presedintele comitetului sindicatului, secretarul organizatiei Uniunii Tineretului Comunist, contabilul sef, sefi ai unor compartimente de munca, medici, farmacisti si alti reprezentanti ai oamenilor muncii din unitatea sanitara.

De asemenea, din consiliul oamenilor muncii fac parte reprezentantii ai personalului muncitor din intreprinderile de pe teritoriul in care unitatea sanitara isi desfasoara activitatea, desemnati de organele de conducere colectiva ale unitatilor impreuna cu organizatiile de sindicat, femei si tineret, precum si cetateni desemnati in adunarile cetatenilor.

ART. 46

Presedintele consiliului oamenilor muncii din unitatile sanitare este secretarul organizatiei Partidului Comunist Roman.

ART. 47

Consiliul oamenilor muncii are, in principal, urmatoarele atributii:

- a) analizeaza periodic calitatea asistentei medicale acordate populatiei de unitatea sanitara si stabileste masurile necesare pentru continua imbunatatire a acesteia;
- b) analizeaza eficienta activitatii unitatii si propune spre aprobare organelor ierarhic superioare masurile corespunzatoare;
- c) stabileste masuri pentru imbunatatirea organizarii muncii si utilizarea cit mai eficienta a personalului, asigura respectarea ordinii si disciplinei in unitate, cunoasterea si respectarea legilor, a normelor de etica profesionala, ia masuri pentru prevenirea incalcarii acestora si sanctionarea celor vinovati de savirsirea unor abateri;
- d) stabileste regulamentul de organizare si functionare a unitatii;
- e) analizeaza periodic si raspunde de modul cum sint folosite, intretinute si reparate fondurile fixe din dotare si cum sint gestionate bunurile materiale si mijloacele financiare, ia masuri pentru utilizarea rationala a acestora;
- f) analizeaza periodic, impreuna cu comitetul sindicatului, conditiile de munca si de viata a personalului din unitate, precum si aplicarea masurilor de protectie a muncii;
- g) organizeaza periodic intilniri cu reprezentantii cetatenilor si ai organizatiilor socialiste din teritoriu si ia masuri, pe baza propunerilor facute, pentru continua imbunatatire a activitatii unitatii;
- h) analizeaza propunerile facute in adunarile generale si asigura aplicarea celor care se dovedesc eficiente.

ART. 48

Conducerea colectiva a activitatii operative a unitatii sanitare se exercita de biroul executiv al consiliului oamenilor muncii, care asigura aducerea la indeplinire a hotaririlor consiliului.

Biroul executiv al consiliului oamenilor muncii este alcatuit din director, care indeplineste si functia de presedinte, directorii adjunsti, contabilul sef, alti specialisti din unitate.

ART. 49

Conducerea curenta a activitatii unitatilor sanitare si aducerea la indeplinire a hotaririlor organelor de conducere colectiva, precum si a sarcinilor stabilite de organul caruia ii este subordonata unitatea sanitara, se realizeaza de directorul unitatii sanitare ajutat de directorii adjunsti.

Sectiunea 3 Indrumarea, controlul si coordonarea activitatii de asigurare a sanatatii

ART. 50

Pentru realizarea politicii partidului si statului in domeniul asigurarii sanatatii populatiei, Consiliul Sanitar Superior adopta, potrivit legii, hotariri sau face propuneri si recomandari organelor competente, pentru perfectionarea, modernizarea si cresterea eficientei asistentei medicale, imbunatatirea invatamintului medical, pregatirea si folosirea rationala a personalului sanitar si a bazei materiale.

ART. 51

Consiliul Sanitar Superior are, in principal, urmatoarele atributii:

- a) analizeaza periodic starea de sanatate a populatiei, dinamica indicatorilor demografici si de morbiditate si elaboreaza programe de sanatate pe termen lung;
- b) analizeaza activitatea in domeniul productiei de medicamente si propune programe de dezvoltare a acestui sector de activitate in concordanta cu nevoile asistentei medicale a populatiei; urmareste modul in care unitatile sanitare si personalul medical folosesc si recomanda medicamentele; asigura utilizarea eficienta a acestora si ia masuri pentru prevenirea abuzului de medicamente si altor factori ce pot influenta negativ sanatatea populatiei;
- c) dezbate si adopta propunerile privind principalele directii de dezvoltare si programele prioritare pentru cercetarea stiintifica in domeniul asigurarii sanatatii populatiei, precum si valorificarea in practica a rezultatelor obtinute;
- d) analizeaza si controleaza modul in care Ministerul Sanatatii, celelalte ministere si organe centrale, precum si comitetele executive ale consiliilor populare judetene si al municipiului Bucuresti, asigura aducerea la indeplinire a hotaririlor de partid si de stat in domeniul asigurarii sanatatii populatiei;
- e) ia masuri pentru dezvoltarea asistentei medicale preventive, curative si de recuperare, a activitatii de protectie sanitara a aerului, solului si apei, precum si a alimentelor destinate consumului;
- f) urmareste imbunatatirea permanenta a asistentei medicale a populatiei, mamei, copilului si tineretului, precum si asigurarea sanatatii personalului la locul de munca;
- g) orienteaza repartizarea si utilizarea rationala a personalului sanitar si ia masuri pentru asigurarea respectarii prevederilor legale, a normelor eticii profesionale, precum si pentru intarirea ordinii si disciplinei in unitatile sanitare;
- h) adopta planul unic de educatie sanitara a populatiei.

ART. 52

Ministerul Sanatatii raspunde de infaptuirea politicii partidului si statului in domeniul asigurarii sanatatii, executa programele de sanatate si celelalte masuri stabilite pentru intarirea, apararea si refacerea sanatatii populatiei.

ART. 53

Ministerul Sanatatii poarta intreaga raspundere pentru buna organizare a activitatii in domeniul sanatatii publice, pentru controlul si indrumarea de specialitate a tuturor unitatilor sanitare in aplicarea prevederilor prezentei legi, in care scop indeplineste urmatoarele atributii principale:

- a) conduce, coordoneaza si controleaza activitatea unitatilor sanitare si a personalului sanitar si asigura perfectionarea continua a acestei activitati;
- b) raspunde de aplicarea si respectarea stricta a normelor de igiena si sanatatea publica, a celorlalte norme referitoare la protectia mediului de viata si de munca si la alimentatia rationala;
- c) asigura, impreuna cu celelalte organe de stat, utilizarea judicioasa a factorilor naturali, sprijina si indruma practicarea educatiei fizice, sportului si turismului, in vederea intaririi sanatatii si cresterii rezistentei organismului;
- d) organizeaza si controleaza aplicarea masurilor sanitare privind dezvoltarea sanatoasa, fizica si intelectuala a copiilor si tineretului;
- e) organizeaza si raspunde de executarea masurilor pentru prevenirea si combaterea bolilor transmisibile si de protectie sanitara a populatiei si a teritoriului tarii;
- f) indeplineste, prin organele sale, functia de inspectie sanitara de stat centrala;
- g) organizeaza si tine evidenta starii de sanatate a populatiei, efectueaza analiza sistematica a indicatorilor starii de sanatate, actioneaza pentru prevenirea si combaterea imbolnavirilor si imbunatatirea continua a sanatatii populatiei;
- h) asigura, prin unitatile sanitare, asistenta medicala preventiva, curativa si de recuperare si ia masuri pentru continua

imbunatatire a calitatii acesteia;

i) conduce cercetarea stiintifica medicala si raspunde de valorificarea in practica a rezultatelor acesteia; indruma activitatea cu caracter stiintific si de informare a Uniunii societatilor de stiinte medicale;

j) participa, in conditiile legii, la imbunatatirea continua a invatamintului medical in vederea formarii personalului sanitar, asigura perfectionarea pregatirii profesionale a acestuia, organizeaza documentarea de specialitate pentru toate unitatile sanitare;

k) organizeaza, in conditiile prevazute de Statutul personalului sanitar, concursuri si examene pentru ocuparea posturilor si promovarea personalului sanitar;

l) asigura repartizarea judicioasa a personalului sanitar pe intreg teritoriul tarii si ia masuri pentru intarirea ordinii, disciplinei si respectarea legilor in toate unitatile sanitare, promovarea eticii si echitatii socialiste, a deontologiei medicale;

m) asigura utilizarea judicioasa a bazei materiale destinate asistentei medicale;

n) elaboreaza norme tehnice de functionare a unitatilor sanitare, baremurile de dotare cu aparatura, medicamente si instrumentar, stabileste raspunderile ce revin personalului sanitar pentru buna gospodarire si utilizare a bazei materiale, organizeaza activitatea de verificare, precum si reparatie si intretinere curenta a utilajelor si aparaturii medicale; asigura impreuna cu Ministerul Industrii Constructiilor de Masini, aprovizionarea cu piese de schimb si executarea lucrarilor de reparatii capitale, prin unitatile de profil ale acestui minister;

o) coordoneaza importul de medicamente si asigura, in cazurile si in conditiile prevazute de lege, rezervele de medicamente, aparatura si materiale sanitare;

p) raspunde, potrivit legii, de aplicarea masurilor sanitare speciale impuse de situatii deosebite.

In unitatile sanitare subordonate Ministerului Apararii Nationale si Ministerului de Interne controlul activitatii medicale se exercita de organele acestor ministere, potrivit normelor tehnice de specialitate stabilite de Ministerul Sanatatii.

ART. 54

Directiile sanitare judetene si a municipiului Bucuresti se organizeaza ca organe locale de specialitate ale administratiei de stat, subordonate consiliilor populare judetene sau al municipiului Bucuresti si Ministerului Sanatatii.

Pentru dezbaterea problemelor importante de sanatate din judet si municipiul Bucuresti, precum si pentru avizarea masurilor sanitare ce se intreprind, pe langa directia sanitara functioneaza consiliul sanitar judetean sau al municipiului Bucuresti si comisii pe domenii de specialitate.

ART. 55

Directia sanitara indeplineste, in principal, urmatoarele atributii:

a) asigura realizarea politicii sanitare a partidului si statului in unitatea administrativ-teritoriala, respectarea prevederilor legale in domeniul sanatatii, indrumarea si controlul activitatii unitatilor sanitare, indiferent de subordonarea acestora;

b) organizeaza si asigura buna functionare a tuturor unitatilor sanitare din subordine;

c) organizeaza, controleaza si raspunde de aplicarea masurilor privind prevenirea si combaterea bolilor transmisibile, protectia sanitara a populatiei si a teritoriului;

d) controleaza aplicarea stricta a normelor de igiena, a celorlalte norme privind protectia mediului de viata, de munca, precum si alimentatia rationala;

e) organizeaza asistenta medicala profilactica, curativa si de recuperare, raspunde de promptitudinea si calitatea acesteia, sprijina introducerea in practica medicala a rezultatelor cercetarii stiintifice;

f) asigura elaborarea propunerilor de plan si buget, precum si desfasurarea sarcinilor de plan in profil teritorial si a prevederilor din bugetele locale pentru unitatile sanitare din subordinea consiliilor populare, controleaza si raspunde de executarea acestora;

g) raspunde de executarea sarcinilor ce ii revin din programele de sanatate, asigura evidenta starii de sanatate a populatiei, analizeaza starea de sanatate si ia masuri operative pentru intarirea continua a acesteia si reducerea incapacitatii temporare de munca;

h) ia masuri pentru utilizarea intensiva a factorilor naturali de cura si tratament, pentru dezvoltarea educatiei fizice, sportului si turismului, in vederea consolidarii sanatatii si cresterii rezistentei organismului;

i) controleaza practica profesionala a personalului sanitar, raspunde de perfectionarea pregatirii profesionale si de utilizarea judicioasa a acestuia, ia masuri pentru intarirea ordinii, disciplinei, respectarea legilor in toate unitatile sanitare, promovarea eticii si echitatii socialiste, a deontologiei medicale;

j) urmareste aprovizionarea cu medicamente, dotarea cu instrumentar, aparatura si materiale sanitare a unitatilor, controleaza utilizarea eficienta a intregii baze materiale a asistentei medicale; asigura, prin unitatile in subordine, verificarea precum si reparatia si intretinerea curenta a utilajelor si a aparaturii medicale;

k) raspunde de aplicarea masurilor prevazute in planul unic de educatie sanitara;

l) indruma activitatea filialei Uniunii societatilor de stiinte medicale si a colegiului teritorial de disciplina a personalului sanitar; conlucreaza cu filialele Societatii de Cruce Rosie in realizarea sarcinilor ce ii revin;

m) raporteaza periodic consiliului popular si Ministerului Sanatatii asupra rezultatelor obtinute si a masurilor necesare pentru asigurarea sanatatii populatiei din unitatea administrativ-teritoriala respectiva.

ART. 56

In comune, orase, municipii si sectoarele municipiului Bucuresti, medicul sef al dispensarului medical comunal sau, dupa caz, directorul spitalului indeplineste si functia de medic sef al comunei, orasului municipiului sau al sectorului municipiului Bucuresti.

In orasele si municipiile unde functioneaza mai multe unitati sanitare, birourile sau comitetele executive ale consiliilor populare, impreuna cu directia sanitara, desemneaza ca medic sef al localitatii pe unul din conducatorii acestor unitati sanitare, tinind seama de pregatirea profesionala si experienta in problemele de sanatate publica.

Medicul sef al comunei, orasului, municipiului sau sectorului municipiului Bucuresti raspunde fata de consiliul popular si directia sanitara pentru intreaga activitate din domeniul sanatatii publice din unitatea administrativ teritoriala in care isi desfasoara activitatea si are obligatia sa raporteze periodic asupra evolutiei starii de sanatate si a masurilor ce se impun pentru continua imbunatatire a acesteia.

CAP. 3

Personalul sanitar

ART. 57

Asistenta medicala a populatiei se asigura de personalul sanitar format din:

- a) personal sanitar cu pregatire superioara;
- b) personal sanitar mediu;
- c) personal sanitar auxiliar;

Profesiunea de medic, farmacist sau dentist se practica numai de persoanele cu diploma de absolvire a unui institut de invatamint superior de specialitate si care sint autorizate, potrivit Statutului personalului sanitar, de Ministerul Sanatatii.

ART. 58

Medicii, farmacistii, intregul personal sanitar raspund, potrivit legii, de calitatea asistentei medicale acordate si au obligatia sa actioneze cu inalta responsabilitate cetateneasca si profesionala pentru prevenirea si combaterea imbolnavirilor, sa aiba o atitudine profund umana in intreaga lor activitate, sa-si perfectioneze continuu pregatirea profesionala.

Sectiunea 1 Invatamintul medical si farmaceutic

ART. 59

Prin invatamintul medical si farmaceutic se realizeaza formarea si educarea personalului sanitar mediu si cu pregatire superioara necesar asigurarii sanatatii populatiei.

ART. 60

Personalul sanitar mediu se pregateste in licee sanitare, care se organizeaza, potrivit legii, in subordinea Ministerului Sanatatii si Ministerului Educatiei si Invatamintului.

ART. 61

Procesul de pregatire si educare a elevilor se realizeaza prin lectii, lucrari practice, lucrari de laborator, instruire practica si alte activitati instructiv-educative, in unitati de invatamint si unitati sanitare, pe baza planurilor si programelor de invatamint elaborate de Ministerul Sanatatii si Ministerul Educatiei si Invatamintului.

ART. 62

Studiile liceului sanitar se incheie cu examenul de bacalaureat, care se desfasoara potrivit normelor stabilite de Ministerul Educatiei si Invatamintului.

Absolventii liceului sanitar, dupa efectuarea stagiului de practicant de 9-12 luni in unitati sanitare si sustinerea examenului de calificare, vor exercita profesiunea de sora medicala, laborant, tehnician si alte functii prevazute in nomenclatorul de functii pentru personalul sanitar cu pregatire medie.

Absolventii liceului sanitar cu diploma de bacalaureat au dreptul sa participe la concursul de admitere in oricare institutie de invatamint superior.

ART. 63

Medicii, farmacistii si dentistii se pregatesc in institute medico-farmaceutice sau facultati de medicina ori farmacie organizate, potrivit legii, in subordinea Ministerului Educatiei si Invatamintului si Ministerului Sanatatii.

ART. 64

Institutiile de invatamint superior medical si farmaceutic sint obligate sa asigure pregatirea multilaterala a studentilor, pentru ca fiecare medic, farmacist si dentist sa poata indeplini, in conditii optime, obligatiile de asigurare a asistentei medicale generale - profilactice, curative si de recuperare medicala -, sa dea dovada de o inalta tinuta morala in exercitarea profesiei.

ART. 65

Invatamintul superior medical si farmaceutic se desfasoara integrat cu asistenta medicala si cercetarea stiintifica medicala, potrivit planurilor si programelor de invatamint elaborate de Ministerul Sanatatii si de Ministerul Educatiei si Invatamintului.

ART. 66

Studiile in invatamintul superior medical si farmaceutic se incheie printr-un examen de diploma.

Absolventii care au promovat examenul obtin diploma, pe baza careia pot exercita, in conditiile legii, profesiunea de medic, farmacist sau dentist.

ART. 67 Personalul didactic, medici si farmacisti, din invatamintul superior medical si farmaceutic are obligatia sa desfasoare activitate didactica integrata cu asistenta medicala si cu cercetarea stiintifica, sa participe la actiunile de specializare si de perfectionare profesionala a personalului sanitar, potrivit programelor elaborate de Ministerul Sanatatii si Ministerul Educatiei si Invatamintului.

ART. 68

In vederea asigurarii calitatii asistentei medicale la nivel corespunzator si a stabilizarii cadrelor medicale in comune, dupa absolvirea invatamintului superior mediciei vor efectua, in conditiile prevazute de lege, o perioada de practica in spitale sau alte unitati sanitare, pe baza unui program stabilit de Ministerul Sanatatii, sub indrumarea nemijlocita a unor medici cu experienta si competenta profesionala deosebita, dupa care vor lucra in unitatile in care au fost repartizati.

ART. 69

Organizarea, indrumarea si controlul desfasurarii procesului de invatamint medical si farmaceutic se asigura de catre Ministerul Sanatatii impreuna cu Ministerul Educatiei si Invatamintului.

Sectiunea 2 Obligatiile personalului sanitar cu pregatire superioara

ART. 70

Personalul sanitar cu pregatire superioara cuprinde medici, farmacisti, precum si biologi, chimisti si alt personal de specialitate cu pregatire superioara, care lucreaza in domeniul asigurarii sanatatii.

ART. 71

In exercitarea profesiei, medicul, indiferent de specialitatea si unitatea in care isi desfasoara activitatea, are urmatoarele obligatii principale:

- a) sa aplice si sa foloseasca procedeele si mijloacele pe care le are la dispozitie pentru realizarea obiectivelor prevazute in programele de sanatate si prevenirea imbolnavirilor;
- b) sa controleze aplicarea stricta a normelor de igiena, sa vegheze la mentinerea si promovarea sanatatii fiecarui cetatean, sa desfasoare o sustinuta activitate de educatie sanitară;
- c) sa urmareasca modul cum sint asigurate conditiile igienice la locul de munca si sa dispuna masurile corespunzatoare pentru inlaturarea pericolelor de imbolnavire a personalului muncitor;
- d) sa aplice cu promptitudine masurile de prevenire si combatere a bolilor transmisibile, profesionale si a bolilor cronice;
- e) sa asigure asistenta medicala permanenta a bolnavilor pe care ii are in ingrijire, sa aplice tratamentul mdical corespunzator si sa promoveze masuri profilactice pentru prevenirea complicatiilor si cronicizarea bolilor;
- f) sa prescrie si sa foloseasca numai medicamentele si produsele biologice de uz uman necesare pentru efectuarea tratamentului, cuprinse in nomenclatorul de medicamente si produse biologice de uz uman, sa previna si sa combata abuzul de medicamente, sa semnaleze organelor competente reactiile neprevazute ale acestora;
- g) sa foloseasca gimnastica medicala pentru tratarea si recuperarea medicala a bolnavilor, corectarea deficientelor fizice si functionale si sa recomande practicarea exercitiilor fizice pentru intarirea organismului si mentinerea sanatatii;
- h) sa intocmeasca corect si cu simt de raspundere documentele medicale, potrivit normelor legale;
- i) sa participe, in caz de producere a unor calamitati naturale, epidemii sau accidentari, la actiunile de prim-ajutor si de asistenta medicala;
- j) sa manifeste deplina intelegere fata de bolnavi, sa evite orice atitudine care poate influenta negativ evolutia bolii; sa nu primeasca sau sa conditioneze, in orice fel, acordarea ingrijirilor medicale ori indeplinirea celorlalte atributii ce-i revin de obtinerea unor sume de bani ori alte avantaje materiale;
- k) sa acorde primul ajutor si sa asigure asistenta medicala bolnavului pina la disparitia starii de pericol pentru sanatatea sau viata acestuia ori pina la internarea bolnavului intr-o unitate sanitară;
- l) sa asigure continuitatea asistentei medicale, sa raspunda la solicitarile bolnavilor si sa locuiasca in localitatea in care se afla unitatea sanitară; in acest scop, consiliile populare vor sprijini cadrele medicale pentru obtinerea, potrivit legii, a locuintelor necesare.

ART. 72

Farmacistul are urmatoarele obligatii principale:

- a) sa participe, alaturi de medic, la activitatea de aparare si ingrijire a sanatatii populatiei, prevenirea abuzului de medicamente si combaterea automedicatiei;

- b) sa indrume populatia asupra modului de utilizare a medicamentelor, respectarii dozelor prescrise si a consecintelor folosirii incorecte a acestora; sa popularizeze in rindul cetatenilor folosirea plantelor medicinale in profilaxia si tratamentul unor boli;
- c) sa prepare si sa elibereze medicamentele prevazute in Farmacopeea romana, cu respectarea stricta a normelor tehnice, stabilite de Ministerul Sanatatii;
- d) sa urmareasca in permanenta calitatile fizico-chimice ale medicamentelor, sa sisteze consumul celor necorespunzatoare si sa semnaleze, de indata, organelor competente, modificarile constatate;
- e) sa asigure pastrarea, conservarea si securitatea medicamentelor, potrivit dispozitiilor legale, si sa nu elibereze medicamentele cu termen de valabilitate expirat;
- f) sa colaboreze permanent cu medicul pentru utilizarea rationala si eficienta a mijloacelor terapeutice si sa-l informeze ori de cite ori apar probleme deosebite in consumul de medicamente;
- g) sa urmareasca cu strictete respectarea riguroasa a tehnologiilor de fabricatie si a calitatii produselor farmaceutice in cazul in care isi desfasoara activitatea intr-o unitate de productie a medicamentelor.

ART. 73

Biologul, chimistul si celalalt personal de specialitate cu pregatire superioara din unitatile sanitare au obligatia sa participe, potrivit specialitatii lor, alaturi de medic si farmacist, la activitatea de asistenta medicala a populatiei.
Sectiunea 3 Obligatiile personalului sanitar mediu si auxiliar

ART. 74

Personalul sanitar mediu este format din surori medicale, laboranti, tehnicieni medicali si alte cadre cu pregatire medie de specialitate.

ART. 75

Personalul sanitar mediu isi desfasoara activitatea sub indrumarea si controlul direct al medicului si are, in principal, urmatoarele obligatii:

- a) participa la actiunile de prevenire si combatere a imbolnavirilor, la activitatea de educatie sanitara;
- b) asigura igiena individuala si ingrijirea permanenta a bolnavului, administreaza alimentatia si medicamentele prescrise;
- c) efectueaza, potrivit indicatiei medicului, tratamente si ingrijiri medicale, recoltari de probe, analize de laborator si alte prestatii medicale; acorda primul ajutor medical;
- d) supravegheaza in permanenta starea bolnavilor si informeaza pe medic asupra evolutiei bolii, raspunde cu promptitudine la solicitarile acestora, fiindu-i interzis sa primeasca sau sa pretinda sume de bani ori alte avantaje materiale de la bolnavii pe care ii are in ingrijire;
- e) raspunde de buna pastrare a aparaturii, utilajelor si instrumentarului si a celorlalte materiale din dotare si executa pregatirea si sterilizarea instrumentarului si materialului, cu respectarea normelor tehnice-sanitare.

In retea farmaceutica personalul sanitar mediu isi desfasoara activitatea sub indrumarea si controlul direct al farmacistului si executa operatii de receptie, preparare si eliberare a medicamentelor sau produselor biologice de uz uman. Este interzisa manipularea de catre acest personal a produselor toxice sau stupefiante.

ART. 76

Personalul sanitar auxiliar cuprinde infirmiere, ingrijitori si alt asemenea personal care asigura curatenia si pastrarea igienei unitatilor sanitare, pregatirea materialelor necesare activitatii, insotirea la nevoie a bolnavilor spitalizati; indeplineste alte sarcini prevazute de regulamentul de organizare si functionare a unitatii.
Sectiunea 4 Disciplina personalului sanitar

ART. 77

Personalul sanitar are obligatia sa aplice tratamentul medical corespunzator fiecarei boli si sa respecte normele medicale de tratament.

Nerespectarea normelor medicale de tratament, prescrierea de medicamente contraindicate sau aplicarea unor tratamente necorespunzatoare care cauzeaza vatamarea integritatii corporale sau a sanatatii, provoaca o infirmitate permanenta ori pune in primejdie viata unei persoane sau are ca rezultat moartea, se pedepseste potrivit legii penale.

ART. 78

Actele, datele si informatiile medicale obtinute de personalul sanitar in exercitarea atributiilor de serviciu constituie secret profesional, divulgarea lor fiind interzisa.

Nu constituie divulgare a secretului profesional raportarea sau comunicarea datelor sau informatiilor prevazute in alineatul precedent, in temeiul unor dispozitii legale.

ART. 79

Ministerul Sanatatii poate suspenda dreptul de exercitare a profesiei de medic, farmacist sau dentist, precum si schimba specialitatea acestora, in conditiile prevazute de Statutul personalului sanitar.

Personalului sanitar caruia i s-a suspendat dreptul de exercitare a profesiei ii este interzis sa dea consultatii, sa prescrie

retete, sa prepare medicamente, sa faca tratamente sau sa administreze orice mijloace de tratament din domeniul medicinei sau farmaciei, in calitate de medic, farmacist sau dentist, cu exceptia situatiilor de acordare a primului ajutor.

ART. 80

In vederea asigurarii respectarii stricte a normelor eticii si echitatii socialiste de catre intregul personal sanitar, pe langa Ministerul Sanatatii functioneaza Colegiul central de disciplina a personalului sanitar, iar pe langa directiile sanitare, colegiul judetean si al municipiului Bucuresti.

Colegiile judetene de disciplina analizeaza abaterile de la normele de etica si deontologie medicala, precum si alte abateri ce aduc atingeri prestigiului profesiei si pot aplica urmatoarele sanctiuni:

- a) avertismentul in fata colegiului de disciplina;
- b) avertismentul in fata personalului sanitar din colectivul de munca din unitate;
- c) mustrare cu avertisment, cu aducerea sanctiunii la cunostinta intregului personal sanitar din localitate sau judet.

In cazul unor abateri mai grave, colegiile judetene de disciplina pot propune mustrea cu avertisment in fata Colegiului central de disciplina, cu aducerea sanctiunii la cunostinta intregului personal sanitar.

In situatii deosebite, colegiile judetene si al municipiului Bucuresti pot propune organelor in drept aplicarea sanctiunilor disciplinare prevazute de lege, inclusiv desfacerea contractului de munca, suspendarea dreptului de exercitare a profesiei, iar in cazul savirsirii unei infractiuni in exercitarea profesiei au obligatia sa sesizeze organele judiciare competente.

Colegiul central de disciplina solutioneaza contestatiile impotriva deciziilor aplicate de catre colegiile judetene de disciplina. La propunerea colegiilor judetene, poate aplica sanctiunea mustrarii cu avertisment, cu aducerea sanctiunii la cunostinta intregului personal sanitar.

Colegiul central de disciplina hotaraste asupra propunerilor cu privire la suspendarea dreptului de practicare a profesiei si, atunci cind este cazul, le inainteaza spre aprobare Ministerului Sanatatii.

Impotriva sanctiunilor aplicate Colegiul central se poate face contestatie la Biroul executiv al Consiliului Sanitar Superior.

ART. 81 Normele privind disciplina personalului sanitar, organizarea si functionarea colegiilor de disciplina, precum si cele referitoare la incadrarea, promovarea, specializarea si perfectionarea personalului sanitar, se stabilesc prin Statutul personalului sanitar, aprobat prin decret al Consiliului de Stat.

CAP. 4

Intarirea starii de sanatate a populatiei si prevenirea imbolnavirilor Sectiunea 1 Igiena mediului de viata si munca

ART. 82

Organele de conducere a activitatii sanitare si unitatile sanitare, impreuna cu organizatiile socialiste si obstesti, precum si intreaga populatie, sint obligate sa contribuie la asigurarea conditiilor igienice de viata si de munca, a unui inalt grad de salubritate a localitatilor si locuintelor, la prevenirea si combaterea poluarii mediului inconjurator, conditii de baza ale intaririi sanatatii omului.

Prin normele de igiena se stabilesc conditiile de asigurarea a calitatii apei, aerului si solului, de igiena la locul de munca si in unitatile de folosinta publica, de protectie sanitara a alimentelor, surselor si instalatiilor de alimentare cu apa potabila, de prevenire a contaminarii radioactive, de salubritate a localitatilor, unitatilor socialiste, mijloacelor de transport in comun si locuintelor, de indepartare si neutralizare a apelor uzate si a reziduurilor solide.

Normele de igiena se aproba prin decret al Consiliului de Stat, la propunerea Ministerului Sanatatii, si sint obligatorii la proiectarea si executarea obiectivelor economico-sociale, precum si in toate domeniile de activitate.

Ministerele, celelalte organe centrale, consiliile populare, unitatile socialiste si fiecare persoana raspund de respectarea normelor de igiena si de aplicarea masurilor necesare pentru prevenirea si inlaturarea oricaror factori in mediul de viata si munca ce ar putea dauna sanatatii publice.

ART. 83

Ministerul Sanatatii indruma si controleaza intreaga activitate de asigurare a conditiilor de igiena a mediului de viata si munca, in care scop:

- a) studiaza calitatea factorilor de mediu in vederea valorificarii in practica asigurarii sanatatii a influentei pozitive a acestora pentru dezvoltarea si intarirea sanatatii;
- b) urmareste dinamica starii de sanatate a populatiei, organieaza si efectueaza investigatii medicale de masa pentru cunoasterea influentei factorilor nocivi si stabileste masuri pentru eliminarea acestora;
- c) organizeaza si efectueaza investigatii pentru cunoasterea starii igienicosanitare a colectivitatilor de copii si tineri, propune masuri pentru ca procesul instructiv-educativ si regimul de activitate si odihna sa contribuie la dezvoltarea armonioasa, fizica si intelectuala, a acestora;
- d) elaboreaza si supune spre aprobare normele de igiena, raspunde de aplicarea si respectarea stricta a acestora pe intreg teritoriul tarii;
- e) ia masuri pentru aplicarea stricta a normelor de igiena la locurile de munca, organizeaza actiuni in vederea prevenirii imbolnavirilor profesionale si pentru inlaturarea cauzelor care determina imbolnaviri cu incapacitate de munca;
- f) urmareste si ia masuri pentru respectarea normelor de igiena privind calitatea apei potabile, protectia sanitara a surselor

si instalatiilor de alimentare cu apa, a aerului, solului si a sistemelor de indepartare si neutralizare a apelor uzate si reziduurilor solide, precum si pentru prevenirea contaminarii radioactive;

g) controleaza respectarea normelor de igiena la fabricarea, prelucrarea, depozitarea, transportul si desfacerea alimentelor, utilizarea colorantilor, conservantilor si altor substante chimice folosite la prepararea alimentelor, precum si aplicarea normelor de alimentatie rationala.

ART. 84

Comitetele sau birourile executive ale consiliilor populare raspund de protectia sanitara a surselor de aprovizionare cu apa potabila si de indepartarea apelor uzate, de intretinerea salubritatii cailor publice, a parcurilor, strandurilor, piscinelor, locurilor de agrement, a localurilor publice, mijloacelor de transport in comun, pietelor, tirgurilor si oboarelor, precum si pentru prevenirea si inlaturarea zgomotelor.

Aceiasi raspunderi revin si unitatilor care exploateaza obiective dintre cele prevazute la alin. 1.

Cetatenii sint obligati sa respecte intocmai masurile stabilite de consiliile populare pentru asigurarea igienei publice si salubritatii in localitati, precum si a regulilor de igiena in gospodaria sau locuinta proprie. Organele de militia sint obligate sa urmareasca aplicarea masurilor stabilite de consiliile populare si sa sprijine, in caz de nevoie, organele sanitare.

Unitatile care exploateaza instalatiile de apa potabila au obligatia sa efectueze prin mijloace proprii controlul calitatii apei si sa o distribuie numai daca este corespunzatoare standardelor de stat.

Se interzice fumatul in salile de spectacole, in cele destinate procesului de invatamint, in salile de sedinte, cabinetele medicale si saloanele de bolnavi, in mijloacele de transport in comun din localitati, in magazinele de desfacere cu amanuntul si in alte locuri publice stabilite de consiliul popular judetean sau al municipiului Bucuresti.

ART. 85

Unitatile economice si social-culturale functioneaza pe baza autorizatiei sanitare eliberate de organul sanitar judetean sau al municipiului Bucuresti.

Pentru unitatile nou construite, transformate sau sistematizate, receptia obiectivului este conditionata de obtinerea in prealabil a autorizatiei sanitare de functionare.

Retragerea autorizatiei sanitare de functionare se face cu informarea consiliului popular si atrage dupa sine obligatia conducerii unitatii de a dispune de indata realizarea conditiilor de igiena si de protectie a muncii si, dupa caz, oprirea activitatii respective pina la realizarea conditiilor de igiena si de protectie a muncii si eliberarea unei noi autorizatii de functionare.

Pentru obiectivele industriale, incetarea activitatii, ca urmare a retragerii autorizatiei sanitare de functionare, se face cu aprobarea Consiliului de Ministri.

ART. 86

Unitatile socialiste din activitatea carora pot rezulta poluanti de orice natura, cu riscuri de a provoca intoxicatii acute sau imbolnaviri profesionale in rindul personalului muncitor ori de a pune in pericol sanatatea populatiei, sint obligate sa asigure periodic controlul concentratiei poluantilor la locurile de munca si in mediul inconjurator din incinta unitatii.

Conducerea unitatii este obligata sa aplice toate masurile de protectie individuala la locurile de munca, iar in cazul cind se constata ca sint depasite limitele maxime admisibile pentru fiecare poluant, sa remedieze deficientele in termenul cel mai scurt posibil, dar nu mai mult de 30 de zile.

Daca dupa expirarea termenului prevazut in alineatul precedent se mentine depasirea limitelor maxime admisibile, unitatea va sesiza imediat consiliul popular respectiv si organul ierarhic superior, care va hotari masurile si termenele de remediere ce trebuie indeplinite de unitatea respectiva sau, dupa caz, incetarea activitatii, informind despre aceasta Consiliul de Ministri.

ART. 87

Unitatile socialiste care utilizeaza surse de radiatii nucleare sau prelucreaza materiale ori minereuri radioactive au obligatia sa aplice masurile corespunzatoare si sa aiba dispozitivele si echipamentele necesare pentru protectia fata de radiatii si de eventuala contaminare radioactiva a personalului muncitor, a populatiei si a mediului, precum si mijloacele necesare controlului permanent al iradierii si contaminarii radioactive.

ART. 88

Unitatile socialiste pot pune la circulatie substante chimice pentru a fi folosite ca dezinfectante sau pesticide numai cu avizul Ministerului Sanatatii si Ministerului Agriculturii si Industriei Alimentare.

Folosirea substantelor prevazute la alineatul precedent in sectoarele zootehnic si de productie vegetala se face potrivit reglementarilor specifice acestor sectoare de activitate.

ART. 89

Unitatile de proiectare sint obligate ca la elaborarea studiilor si proiectelor pentru orice fel de constructii sa adopte solutii tehnice eficiente pentru aplicarea normelor de igiena, de tehnica securitatii muncii si de protectia mediului inconjurator, in vederea prevenirii imbolnavirilor si accidentelor.

Elaborarea normativelor de proiectare si a proiectelor pentru constructii economice si social-culturale, proiectelor de

sistemizarea a teritoriului si localitatilor, standardelor de stat sau normelor tehnice referitoare la conditiile de calitate pentru produsele alimentare si produsele cosmetice, precum si la introducerea in procesele tehnologice de substante sau tehnologii pentru care nu sint stabilite norme de igiena, se va face numai cu avizul Ministerului Sanatatii. In scopul avizarii, unitatile si organele interesate vor prezenta datele tehnice necesare evaluarii eventualelor influente negative pentru sanatatea populatiei.

ART. 90

Incadrarea in munca sau schimbarea locului de munca al personalului muncitor se face numai dupa examenul medical care atesta ca starea sanatatii permite prestarea muncii in postul ce urmeaza sa fie ocupat. Examenul medical se efectueaza prealabil tuturor celorlalte forme de examinare.

De asemenea, examenul medical este obligatoriu la admiterea in licee, scoli profesionale, ucenicie si invatamint superior, pentru orientarea profesionala a tinerilor.

Personalul muncitor si persoanele care efectueaza practica in productie sint obligate sa se prezinte la controlul medical periodic.

Conducerile unitatilor socialiste sint obligate sa asigure, cu sprijinul organelor sindicale si al organizatiilor de tineret, prezentarea personalului muncitor, elevilor si studentilor, la controlul medical periodic si sa aplice recomandarile rezultate din examenele efectuate.

ART. 91

Organele de conducere ale unitatilor socialiste au obligatia sa analizeze periodic, impreuna cu organele sanitare, cu organele de protectie a muncii, sindicale si de tineret, cauzele accidentelor de munca si ale imbolnavirilor si sa ia masuri eficiente in vederea inlaturarii factorilor nocivi pentru sanatatea personalului muncitor.

ART. 92

Personalul medical din unitatile care functioneaza pe linga intreprinderi si organizatii economice trebuie sa se integreze organic in viata si activitatea acestora, sa lucreze efectiv sub conducerea nemijlocita a consiliilor oamenilor muncii. Periodic, medicii din intreprinderi au obligatia sa raporteze consiliilor oamenilor muncii asupra starii de sanatate a muncitorilor, dinamicii si cauzelor incapacitatii temporare de munca, noxelor care apar in intreprinderi, precum si cu privire la masurile ce trebuie luate pentru eliminarea acestora si celelalte masuri tehnico-organizatorice si medico-sanitare necesare pentru prevenirea si combaterea cauzelor imbolnavirilor.

Sectiunea 2 Apararea si dezvoltarea sanatatii mamei, copilului si tineretului

ART. 93

Unitatile si personalul sanitar sint obligate sa desfasoare o activitate de educatie sanitara care sa conduca la formarea unei opinii favorabile cresterii natalitatii, precum si sa asigure conditiile optime medico-sanitare pentru ingrijirea femeii gravide, dezvoltarea sanatoasa a nou-nascutilor, copiilor si tinerilor.

In actiunea de aparare a sanatatii familiei, medicii, intregul personal sanitar, trebuie sa acorde o atentie deosebita intaririi sanatatii femeii, astfel incit sa-si poata indeplini importantul sau rol social de mama, privind cresterea si educarea de copii sanatosi, bine dezvoltati fizic si intelectual, in conditiile imbinarii armonioase a acestui rol cu acela de participanta activa in procesul de productie.

ART. 94

In activitatea de aparare si dezvoltare a sanatatii mamei, copilului si tineretului, unitatile sanitare au urmatoarele obligatii:

- a) sa desfasoare actiuni de ordin educativ si medical - in familie, scoli, la locul de munca - pentru pregatirea tinerilor in vederea intemeierii familiei, asigurarii unui comportament demografic favorabil nasterii si cresterii unui numar sporit de copii;
- b) sa efectueze examenul medical in vederea casatoriei si, potrivit legii, sa elibereze certificatele prenuptiale;
- c) sa aplice toate masurile de ordin medical pentru combaterea sterilitatii si infertilitatii;
- d) sa urmareasca in toate unitatile socialiste modul in care conducerile acestora aplica normele stabilite privind asigurarea conditiilor necesare pentru protectia femeii si a tinerilor la locul de munca;
- e) sa asigure supravegherea medicala a femeii gravide, prin examene clinice si de laborator, pe toata durata graviditatii; sa efectueze un control medical diferentiat si sa ia masurile corespunzatoare pentru gravidele a caror sanatate este periclitata; sa asigure asistenta calificata la nastere, sa supravegheze evolutia starii de sanatate a femeii in perioada de dupa nastere;
- f) sa efectueze periodic examinarea medicala a nou-nascutilor, sugarilor si copiilor si sa asigure asistenta medicala diferentiata a acestora;
- g) sa supravegheze starea de sanatate si sa organizeze regimul de viata al copiilor din crese, leagane si alte colectivitati;
- h) sa asigure asistenta medicala a elevilor si studentilor, precum si respectarea cerintelor de igiena in procesul de invatamint, in vederea asigurarii dezvoltarii lor armonioase fizice si intelectuale;
- i) sa asigure asistenta medicala a copiilor cu deficiente in dezvoltarea fizica ori psihica si sa aplice tratamente diferentiate in vederea recuperarii si integrarii lor in activitatea sociala.

ART. 95

Unitatile socialiste raspund, potrivit legii, de aplicarea in procesul de productie a tuturor masurilor de protectie, tehnico-organizatorice si sanitare, diferite pe locul de munca si in raport de necesitatea ocrotirii eficiente a sanatatii femeii, mamei, copilului si tineretului.

ART. 96

Femeile se bucura, potrivit legii, de masuri speciale pentru asigurarea sanatatii si pentru ingrijirea si educarea copiilor. Femeia gravida este obligata sa se prezinte la examenele medicale prenatale si sa respecte indicatiile medicale. Intreruperea cursului normal al sarcinii este interzisa. In cazurile de exceptie cind, in conditiile prevazute de lege, este permisa intreruperea cursului sarcinii, aceasta se poate efectua numai in unitati sanitare de specialitate.

ART. 97

Parintii sai ceilalti ocrotitori legali au obligatia, la orice solicitare a unitatilor sanitare, sa prezinte copilul pentru examinare medicala si aplicarea masurilor profilactice.

Sectiunea 3 Prevenirea si combaterea bolilor transmisibile

ART. 98

Prevenirea si combaterea bolilor transmisibile constituie o obligatie permanenta pentru organele, unitatile si personalul sanitar, precum si pentru unitatile socialiste si toti cetatenii.

In indeplinirea acestei obligatii organele, unitatile si personalul sanitar raspund de:

- a) declararea, tratamentul si, dupa caz, izolarea obligatorie a bolnavilor, suspectilor de boli transmisibile si al purtatorilor de germeni patogeni;
- b) vaccinarea preventiva, efectuarea investigatiilor clinice, epidemiologice si de laborator, aplicarea tratamentelor profilactice si curative, precum si urmarirea realizarii masurilor de dezinsectie, dezinfectie si deratizare;
- c) supravegherea epidemiologica a fostilor bolnavi, suspectilor sau purtatorilor de germeni patogeni si interzicerea primirii, incadrarii, mentinerii sau reluarii activitatii acestora in colectivitati de copii, in sectorul alimentar, la exploatarea instalatiilor centrale de alimentare cu apa potabila si in alte unitati, daca prezenta lor constituie pericol pentru sanatatea populatiei;
- d) aplicarea de masuri sanitare speciale, la punctele de trecere a frontierei de stat, in localitati si unitati, pentru persoane, alimente, marfuri, vehicule si altele.

ART. 99

Personalul sanitar care constata sau este informat de existenta unui caz de boala transmisibila are obligatia de a lua imediat toate masurile pentru prevenirea raspindirii bolii in rindul populatiei sau in colectivitati si de a informa de indata unitatea sanitara ierarhic superioara.

De asemenea, personalul sanitar este obligat sa ia masuri de urgenta pentru izolarea bolnavului, efectuarea anchetei epidemiologice preliminara, identificarea sursei de infectie, inregistrarea si supravegherea, prin examinari clinice si de laborator, a persoanelor cu care bolnavul a venit in contact, precum si alte masuri in raport de specificul bolii transmisibile.

ART. 100

In cazul aparitiei unui focar epidemic, in caz de iminenta de epidemie ori in situatii de calamitate naturala, Ministerul Sanatatii, unitatile sanitare si personalul sanitar au obligatia sa dispuna urmatoarele:

- a) interzicerea consumului si comercializarii alimentelor, obiectelor, materialelor ori substantelor contaminate sau provenite din mediu contaminat, ori reconditionarea sau distrugerea acestora;
- b) efectuarea dezinfectiei, dezinsectiei sau deratizarii in anumite zone, localitati, locuri de munca, gospodarii si mijloace de transport;
- c) stabilirea masurilor necesare cu privire la transportul sau interzicerea transportarii cadavrelor in afara localitatii unde s-a produs decesul;
- d) restringerea sau suspendarea, pe perioade limitate, in conditiile legii, a activitatii unitatilor socialiste, a circulatiei de persoane, vehicule, de marfuri, de alimente, de obiecte ori de alte bunuri din si in spre anumite zone sau localitati;
- e) stabilirea sarcinilor de interventie operativa ce revin unitatilor de asistenta medicala si de cercetare stiintifica medicala, cu privire la prevenirea si combaterea bolilor transmisibile.

ART. 101

Orice persoana care se afla pe teritoriul Republicii Socialiste Romania are obligatia sa se supuna masurilor de prevenire si combatere a bolilor transmisibile, dispuse de unitatile sanitare.

Bolile transmisibile pentru care declararea, tratamentul sau internarea este obligatorie se stabilesc de Ministerul Sanatatii.

ART. 102

Organele de militie au obligatia ca, la cererea personalului sanitar, sa acorde sprijin pentru aplicarea masurilor de prevenire si combatere a bolilor transmisibile, fata de persoanele care refuza sau se opun acestor masuri.

ART. 103

Pentru interventia urgenta, in situatia aparitiei unor focare de boli epidemice, se constituie la Ministerul Sanatatii o rezerva antiepidemica de medicamente, seruri, vaccinuri, dezinfectante, insecticide, aparate si alte materiale specifice. Volumul rezervei antiepidemice se aproba anual prin planul national unic.

ART. 104

Ministerul Sanatatii asigura schimbul de informatii epidemiologice cu organele sanitare competente din alte state sau cu organizatiile internationale corespunzatoare, potrivit regulamentelor internationale, conventiilor, acordurilor si intelegurilor internationale la care Republica Socialista Romania este parte.

Sectiunea 4 Prevenirea si combaterea bolilor cronice netransmisibile

ART. 105

Pentru prevenirea si combaterea bolilor cronice netransmisibile - cardiovasculare, cancer, reumatism, de nutritie si alte boli -, precum si pentru eliminarea factorilor ce favorizeaza aparitia acestora, organele, unitatile si personalul sanitar sint obligate sa organizeze actiuni largi de profilaxie, sa efectueze studii pentru cunoasterea factorilor care influenteaza negativ starea de sanatate, sa depisteze si sa trateze imbolnavirile in faze precece in vederea recuperarii bolnavului.

ART. 106

Unitatile sanitare sint obligate sa ia in evidenta persoanele la care se depisteaza bolile cronice netransmisibile stabilite de Ministerul Sanatatii si sa asigure tratamentul de specialitate corespunzator.

ART. 107

In cazul imbolnavirilor cu incapacitate temporara de munca, personalul medical este obligat sa stabileasca, concomitent cu indicatiile de tratament, masurile de recuperare a capacitatii de munca si sa urmareasca, impreuna cu unitatile socialiste, respectarea acestora. Totodata, unitatile sanitare vor sprijini incadrarea persoanelor care sufera de asemenea boli intr-o activitate corespunzatoare capacitatii lor de munca.

ART. 108

Bolnavii psihici care, din cauza starii de tulburare in care se afla, pot pune in pericol viata, sanatatea sau integritatea corporala proprie sau a altora ori tulbura, in mod repetat si grav, conditiile normale de viata sau de munca sau pot savirsi fapte prevazute de legea penala, sint supusi obligatoriu la tratament medical intr-o unitate sanitara, potrivit legii.

Sectiunea 5 Educatia fizica si sportul

ART. 109

In scopul dezvoltarii armonioase, fizice si morale, a fiecarui cetatean, calirii si fortificarii organismului, prevenirii imbolnavirilor, cresterii capacitatii de munca si de creatie, precum si pentru folosirea in mod util si placut a timpului liber, conducerile unitatilor socialiste au obligatia sa dezvolte practicarea educatiei fizice si sportului, turismului de masa, excursiilor, drumetiilor, de catre prescolari, elevi, studenti si intreg personalul muncitor, precum si sa imbunatateasca continutul educativ al acestor activitati.

ART. 110

Unitatile si intregul personal sanitar au obligatia sa sprijine si sa orienteze activitatea de educatie fizica si sport a cetatenilor, tinind seama de specificul muncii acestora, de starea de sanatate si capacitatea lor fizica.

ART. 111

Institutiile de invatamint sint obligate sa dezvolte si sa asigure cresterea eficientei educatiei fizice in invatamintul de toate gradele, sa organizeze activitatea sportiva de masa a elevilor si studentilor, sa realizeze programe diversificate de educatie fizica si sport, in scopul intaririi organismului si formarii unor deprinderi sanatoase de munca si viata. Totodata, institutiile de invatamint si profesorii de educatie fizica sint obligati, la recomandarea medicului, sa aplice programe speciale de gimnastica pentru elevii si studentii care prezinta deficiente in dezvoltarea lor fizica.

ART. 112

Unitatile socialiste sint obligate sa desfasoare o intensa activitate de atragere a oamenilor muncii la practicarea sistematica a educatiei fizice si sportului si, cu sprijinul medicului de intreprindere, sa dezvolte gimnastica de reconfortare in productie, in vederea inlaturarii oboselii si cresterii randamentului in munca.

ART. 113

Ministerul Sanatatii, impreuna cu Consiliul National pentru Educatia Fizica si Sport, elaboreaza norme igienico-sanitare pentru cultura fizica si sport, dezvolta cercetarile privind cresterea continua a capacitatii fizice a organismului, organizeaza activitatea de medicina sportiva, asigura controlul si asistenta medico-sanitara a sportivilor de performanta.

Sectiunea 6 Educatia sanitara a populatiei

ART. 114

Educatia sanitara are ca scop insusirea de catre populatiei a cunostintelor necesare cu privire la igiena individuala, a mediului, alimentatia rationala, prevenirea imbolnavirilor, evitarea abuzului de medicamente, pentru formarea deprinderilor igienice, cunoasterea principalelor semne de boala si acordarea, in caz de nevoie, a primului ajutor.

ART. 115

Activitatea de educatie sanitara se desfasoara pe baza planului unic de educatie sanitara, adoptat de Consiliul Sanitar Superior, care cuprinde, in principal, urmatoarele:

- a) educarea copiilor si tinerilor in probleme sanitare si de prim-ajutor, precum si in vederea formarii deprinderilor igienice;
- b) integrarea educatiei sanitare in procesul general instructiv-educativ al institutiilor de invatamint de toate gradele;
- c) dezvoltarea actiunilor de educatie sanitara privind familia si cresterea copiilor;
- d) educatia sanitara a oamenilor muncii in vederea formarii comportamentului igienic necesar prevenirii imbolnavirilor, bolilor profesionale sau accidentelor, precum si a intaririi capacitatii de munca, combaterii abuzului de medicamente, de alcool, a fumatului si a altor deprinderi daunatoare sanatatii;
- e) diversificarea si imbunatatirea continutului materialelor educativ-sanitare prin presa, radioteleviziune, cinematografie sau alte modalitati;
- f) antrenarea populatiei la infaptuirea programelor de sanatate pentru prevenirea si combaterea imbolnavirilor.

ART. 116

Ministerul Sanatatii coordoneaza, controleaza si raspunde de realizarea planului unic de educatie sanitara. Ministerul Educatie si Invatamintului, Consiliul Culturii si Educatiei Socialiste, celelalte ministere, organe centrale si locale, Uniunea Generala a Sindicatelor din Romania, Uniunea Tineretului Comunist, Organizatia Pionierilor, Radioteleviziunea Romana, Consiliul National pentru Educatie Fizica si Sport, Societatea de Cruce Rosie din Republica Socialista Romania, precum si presa centrala si locala, sint obligate sa-si aduca contributia, prin mijloace specifice, la realizarea actiunilor de educatie sanitara.

CAP. 5

Asistenta medicala a populatiei Sectiunea 1 Asistenta medicala generala si de urgenta

ART. 117

Asistenta medicala a populatiei se acorda, de regula, in unitatile sanitare. Asistenta medicala poate fi acordata si la locul de munca, la domiciliu sau la locul accidentului, dupa caz.

ART. 118

Toti cetatenii au dreptul la asistenta medicala, asigurata de catre dispensarul medical, dispensarul policlinic sau, dupa caz, spitalul cel mai apropiat, in raza caruia se afla domiciliul ori locul de munca.

ART. 119

Internarea bolnavului se efectueaza, in principal, in cazul bolilor transmisibile, al urgentelor sau al unor boli cronice care impun aplicarea unui tratament sau efectuarea unor investigatii in conditii de spitalizare. Internarea in spital se face, de regula, la indicatia medicului specialist sau, in situatii deosebite, a medicului din dispensar. Acestia sint obligati, cu exceptia urgentelor medico-chirurgicale, sa asigure efectuarea analizelor necesare pentru stabilirea diagnosticului in conditii de ambulator si scurtarea perioadei de internare. Daca spitalul de care apartine bolnavul nu poate asigura ingrijirile medicale necesare este obligat sa asigure internarea bolnavului intr-un alt spital sau intr-o unitate de specialitate.

ART. 120

Concediile medicale pentru incapacitate temporara de munca a personalului muncitor se acorda de conducerea unitatii socialiste pe baza certificatului medical.

CertIFICATELE medicale pentru incapacitate temporara de munca se elibereaza, in conditiile prevazute de lege, de catre unitatea sanitara care deserveste personalul muncitor din unitatea socialista respectiva.

In caz de urgenta medicala, unitatea care acorda asistenta de urgenta este obligata sa confirme in scris diagnosticul, tratamentul aplicat si durata de spitalizare sau de imobilizare obligatorie la domiciliu; certificatul medical se elibereaza de unitatea sanitara de care apartine bolnavul, dupa verificarea datelor comunicate de unitatea care a acordat asistenta medicala de urgenta si a starii de sanatate a persoanei in cauza.

ART. 121

Spitalele au obligatia sa comunice dispensarului, pentru bolnavii care au fost in tratamentul lor, toate datele necesare continuarii tratamentului.

ART. 122

Unitatile sanitare sint obligate sa asigure permanent asistenta medicala necesara, programarea judicioasa pe ore si

specialitati a tuturor bolnavilor care solicita consultatii sau tratament, in asa fel incit sa evite aglomeratia si asteptarile indelungate ale acestora.

ART. 123

In vederea unei mai bune urmariri a dinamicii starii de sanatate, a unei mai judicioase evidente a prestatii medicale, precum si pentru cresterea responsabilitatii personalului medical fata de sanatatea oamenilor muncii, se introduce carnetul de sanatate individual.

Regimul carnetului de sanatate si conditiile de utilizare a acestuia se stabilesc prin decret al Consiliului de Stat.

ART. 124

Ingrijirile medicale se efectueaza cu consimtamintul bolnavului sau al persoanelor care, potrivit legii, sint indreptatite a-si da acordul.

In cazuri grave, in care pentru salvarea vietii minorului, precum si a persoanelor lipsite de discernamint ori in neputinta de a-si manifesta vointa, este necesara o ingrijire medicala de urgenta, iar consimtamintul sau incuviintarea persoanelor in drept nu se poate obtine in timp util, ingrijirea medicala va fi efectuata de medic pe proprie raspundere.

In cazul refuzului de ingrijiri medicale, se va solicita declaratia scrisa in acest sens, medicul fiind obligat sa informeze bolnavul ori persoana indreptatita a-si da consimtamintul asupra consecintelor ce decurg din neacceptarea acestor ingrijiri. Prevederile acestui articol nu se aplica in cazurile in care, potrivit legii, pentru apararea sanatatii publice, ingrijirea medicala este obligatorie.

ART. 125

Asistenta medicala de urgenta se acorda de toate unitatile sanitare permanent, la orice ora din zi sau noapte, indiferent de domiciliul persoanei.

Personalul sanitar este obligat sa acorde primul ajutor medical indiferent de specialitate, de locul unde se afla, sau daca este in timpul ori in afara programului de lucru.

Acordarea primului ajutor la locul accidentului sau imbolnavirii constituie o obligatie si pentru formatiunile sanitare ale Crucii Rosii din Republica Socialista Romania, de la locurile de munca, din comune, orase sau municipii, precum si pentru echipele speciale de salvare.

ART. 126

Transportul de urgenta al accidentatilor, bolnavilor si femeilor gravide, cu mijloace sanitare de transport rutiere, navale, si aeriene, se asigura prin grija unitatii sanitare teritoriale.

ART. 127

Toti cetatenii, incepind de la virsta scolara, sint obligati sa-si insuseasca cunostintele privind acordarea primului ajutor.

Orice persoana care este de fata la producerea unei accidentari sau imbolnaviri grave este obligata sa acorde primul ajutor in limita posibilitatilor sale, sa anunte unitatea sanitara cea mai apropiata, sa sprijine personalul sanitar in acordarea primului ajutor medical, sa puna la dispozitie mijloacele de transport de care dispune si sa asigure transportul gratuit al accidentatilor si bolnavilor pina la unitatea sanitara cea mai apropiata. Aceste masuri se aplica si pentru femeile gravide a caror stare necesita asistenta medicala de urgenta.

ART. 128 Unitatile socialiste sint obligate sa sprijine actiunea de instruire si educatie sanitara a populatiei in probleme de prim-ajutor.

Ministerul Sanatatii impreuna cu Societatea de Cruce Rosie din Republica Socialista Romania si Ministerul Educatiei si Invatamintului asigura instruirea si educatia sanitara a populatiei in probleme de prim-ajutor.

Secțiunea 2 Terapia cu sînge, plasma si derivate de sînge.

Prelevarea si transplantarea de tesuturi si organe umane.

ART. 129

Donarea de sînge uman pentru scopuri terapeutice, prepararea plasmei si a derivatelor de sînge uman, precum si conservarea acestora, se fac in unitati sanitare specializate.

Recoltarea de sînge uman de la donatori, imunizarile active la donatori in vederea obtinerii de seruri imune, plasmaforeza de productie, terapia cu sînge, plasma si derivate de sînge, se efectueaza numai de medici sau, sub controlul acestora, de alt personal sanitar.

Este interzisa recoltarea de sînge, in scopul prevazut la alin. 1, de la persoane minore, precum si de la persoane adulte lipsite de discernamint.

Donatorii de sînge beneficiaza de drepturile prevazute de lege.

ART. 130

Cetatenii, de la virsta de 14 ani, sint obligati, potrivit legii, sa se supuna determinarii grupei sanguine, ce se executa numai de medici autorizati.

Grupa sanguina se inscrie, in mod obligatoriu, in buletinul de identitate si in livretul militar al fiecarui cetatean.

ART. 131

Prelevarea de organe umane, ca si transplantarea de tesuturi si organe umane, se pot face in scop terapeutic, in conditiile prezentei legi.

Prelevarea si transplantarea tesuturilor si organelor umane nu pot face obiectul vreunei tranzactii.

ART. 132

Prelevarea de tesuturi si organe de la persoane in viata se efectueaza numai daca nu exista un pericol pentru viata donatorului, cu consimtamintul scris al acestuia, dat medicului sef al sectiei din unitatea sanitara in care este internat donatorul, in prezenta a doi martori.

Consimtamintul donatorului poate fi dat numai dupa ce medicul l-a informat asupra eventualelor riscuri de ordin medical, care pot rezulta din faptul prelevarii. Donatorul poate sa revina asupra consimtamintului dat.

ART. 133

Se interzice prelevarea de tesuturi si organe de la minori, precum si de la persoanele lipsite de discernamint. De asemenea, se interzice prelevarea de tesuturi si organe de la persoanele care sufera de bolile stabilite de Ministerul Sanatatii.

ART. 134

Prelevarea de tesuturi si organe de la decedati se efectueaza numai daca moartea biologica a fost confirmata medical. In acest caz prelevarea se poate face cu consimtamintul scris al unuia dintre membrii majori ai familiei, in urmatoarea ordine: sot, parinte, copil, frate sau sora.

Elementele si criteriile pe baza carora se face confirmarea mortii biologice si datele pe care trebuie sa le contina actul constatator al mortii se stabilesc de Ministerul Sanatatii.

ART. 135

Este interzisa prelevarea de tesuturi si organe daca in timpul vietii persoana si-a manifestat in scris vointa de a nu se face asemenea prelevari sau atunci cind prin prelevare s-ar compromite o autopsie medico-legala.

ART. 136

Transplantarea de tesuturi si organe umane se poate efectua numai daca este singura in masura sa asigure salvarea sanatatii sau integritatea corporala a primitorului, cu consimtamintul scris al acestuia, dat in prezenta medicului sef al sectiei unde este internat si a doi martori.

In cazul cind primitorul este in imposibilitate de a-si da consimtamintul, acesta poate fi dat in scris de catre unul din membrii familiei, in ordinea prevazuta la art. 134. Pentru persoanele puse sub interdictie, consimtamintul poate fi dat de parinti sau tutore, dupa caz. Pentru minori, consimtamintul se poate da de parinti sau ceilalti ocrotitori legali ai acestora. Consimtamintul poate fi dat numai dupa ce medicul a informat primitorul sau persoanele prevazute la alineatul precedent asupra eventualelor riscuri de ordin medical.

Transplantarea de tesuturi si organe umane se poate face fara consimtamintul prevazut la alin. 1 si 2 daca, datorita unor imprejurari obiective, legatura cu familia ori ocrotitorii legali ai primitorului, care este in imposibilitatea de a-si da consimtamintul, nu se poate lua in timp util, iar intirzierea ar duce inevitabil la moartea primitorului, fapt consemnat de medicul sef de sectie si de doi martori.

ART. 137

Prelevarea si transplantarea de tesuturi si organe umane se efectueaza de medici si numai in spitalele stabilite de Ministerul Sanatatii.

Necesitatea prelevarii si transplantarii, precum si aprobarea efectuarii acestora, se vor hotari de comisii special constituite de conducerea spitalului.

In cazul prelevarii de tesuturi si organe de la decedati, confirmarea mortii acestora se face de cel putin doi medici membri ai comisiei si de un medic legist, concluziile consemnandu-se intr-un proces-verbal.

CAP. 6

Asistenta medicala, balneara si climatica Sectiunea 1 Organizarea asistentei medicale in statiunile balneare si climatice

ART. 138

Pentru asigurarea sanatatii populatiei sint utilizati, in scop profilactic, curativ si de recuperare, factorii curativi naturali de pe teritoriul tarii, apele minerale, apele termale, lacurile, namolurile, gazele terapeutice si factorii climatici.

ART. 139

Unitatile sanitare au obligatia de a utiliza factorii curativi naturali pentru pastrarea si promovarea starii de sanatate a populatiei, cresterea puterii de aparare a organismului, prevenirea imbolnavirilor, adaptarea mai adecvata a acestuia la conditiile de viata si de munca, precum si pentru asistenta medicala de recuperare a capacitatii de munca.

ART. 140

Statiunile balneare sint localitati care dispun de substante minerale eficiente in terapeutica, stiintific recunoscute, avind o organizare ce permite acordarea asistentei medicale balneare.

Statiunile climatice sint localitati care dispun de factori climatici favorabili si conditii ce asigura reconfortarea, intarirea sanatatii si capacitatii de munca a cetatenilor.

Stabilirea localitatilor care dispun de factori naturali de cura si se organizeaza ca statiuni balneare, climatice sau balneoclimatice se face prin decret prezidential, la propunerea comitetelor executive ale consiliilor populare judetene si a Ministerului Sanatatii.

ART. 141

Ministerul Sanatatii raspunde de utilizarea rationala a factorilor curativi naturali, conduce, organizeaza si controleaza modul de asigurare a asistentei medicale ce se acorda in unitatile din statiunile balneare, climatice si balneoclimatice. De asemenea, Ministerul Sanatatii stabileste pentru fiecare statiune in parte, in raport cu importanta acesteia si calitatile terapeutice ale factorilor curativi naturali, profilul de tratament al statiunii, tipul, capacitatea si structura bazelor de tratament si a unitatilor sanitare din statiunile balneare, baremurile de dotare cu instalatii si aparatura de specialitate, precum si metodologia de tratament.

ART. 142

Personalul sanitar din statiunile balneoclimatice are, in principal, urmatoarele obligatii:

- a) stabileste forma si stadiul de boala a persoanelor venite in statiune si prescrie tratamentul preventiv, terapeutic sau de recuperare, folosind cu precadere factorii curativi naturali specifici statiunii;
- b) introduce in tratament, pe langa factorii curativi naturali specifici si alti factori asociati, odihna activa, miscarea, cultura fizica medicala, regimul alimentar adecvat;
- c) controleaza respectarea normelor de igiena in bazele de tratament, aplicarea corecta a metodologiei de cura stabilita de Ministerul Sanatatii, precum si aplicarea normelor de exploatare, de protectie sanitara si de gospodarie a izvoarelor minerale, lacurilor si namolurilor terapeutice;
- d) efectueaza, cu sprijinul unitatilor de cercetare, studii de eficienta si fundamentare stiintifica a metodologiei de tratament cu factori naturali curativi specifici statiunii, in vederea largirii si perfectionarii continue a utilizarii acestora.

ART. 143

Sanatoriile, bazele de tratament si celelalte unitati care asigura asistenta medicala balneara si climatica functioneaza in subordinea directiilor sanitare si, dupa caz, a Ministerului Sanatatii.

Casele de odihna cu baze de tratament care apartin altor organe centrale, organizatii de masa sau obstesti din subordonate din punct de vedere al asistentei medicale directiilor sanitare judetene si a municipiului Bucuresti sau, dupa caz, Ministerului Sanatatii.

ART. 144

Ministerul Sanatatii impreuna cu Uniunea Generala a Sindicatelor, Ministerul Turismului si celelalte organe centrale si locale vor asigura utilizarea integrala, pe toata durata anului, a capacitatilor de cazare si tratament din statiunile balneare si climatice.

Sectiunea 2 Prospectarea, exploatarea si protectia factorilor naturali balneari si climatici

ART. 145

Raspunderea privind prospectarea, exploatarea si protectia factorilor naturali balneari si climatici revine Ministerului Sanatatii, Ministerului Minelor, Petrolului si Geologiei, Consiliului National al Apelor si Ministerului Agriculturii si Industriei Alimentare.

ART. 146

Ministerul Sanatatii raspunde de cercetarea medicala si protectia sanitara a substantelor minerale terapeutice, in care scop:

- a) organizeaza, coordoneaza si controleaza cercetarea medicala, stabilind caracterul de factori curativi naturali, valoarea si indicatiile lor terapeutice;
- b) elaboreaza norme tehnice privind stabilirea perimetrelor de protectie sanitara a statiunilor balneoclimatice, precum si norme unitare de utilizare a substantelor minerale terapeutice si controleaza modul de aplicarea a acestora;
- c) stabileste indicatiile si contraindicatiile in consumul alimentar al apelor minerale imbuteliate;
- d) autoriza folosirea substantelor minerale, terapeutice si a derivatelor lor in tratamentul balnear, industrializarea si comercializarea acestora.

ART. 147

Ministerul Minelor, Petrolului si Geologiei raspunde de cercetarea geologica, extragerea rationala si protectia hidrogeologica a substantelor minerale terapeutice, in care scop:

- a) organizeaza, coordoneaza si controleaza cercetarea geologica, in vederea identificarii rezervelor de substante minerale

terapeutice si stabilirii caracterului de zacamint al acestora, precum si cercetarile necesare instituirii perimetrului de protectie hidrogeologica;

b) autoriza, cu acordul Ministerului Sanatatii, punerea in exploatare, sistarea temporara sau oprirea definitiva a exploatarei de substante minerale terapeutice.

ART. 148

Consiliul National al Apelor raspunde de cercetarea si exploatarea hidrologica a lacurilor terapeutice si autoriza, cu acordul Ministerului Sanatatii, punerea in exploatare sau sistarea temporara ori definitiva a exploatarei acestor lacuri.

ART. 149

Ministerul Agriculturii si Industrii Alimentare raspunde de valorificarea apelor minerale pentru consumul public si asigura imbunatatirea tehnologiei de imbuteliere, in scopul mentinerii calitatilor naturale ale apelor minerale imbuteliate.

ART. 150

Exploatarea factorilor curativi naturali se face pe baza documentatiei elaborate potrivit normelor de continut stabilite de Ministerul Minelor, Petrolului si Geologiei impreuna cu Ministerul Sanatatii si Consiliului National al Apelor. Documentatiile de exploatare trebuie sa stabileasca conditiile de protectie, extragere si mentinere a echilibrului natural al unui zacamint si sa asigure folosirea cu maxima eficienta a substantelor minerale din cadrul perimetrului de protectie. Rezervele de substante minerale terapeutice si volumul exploatabil al acestora se confirma de catre Comisia Republicana de Rezerve Geologice, pe baza documentatiilor geologice intocmite de unitatile care cerceteaza sau exploateaza zacamintele respective.

ART. 151

Documentatia prevazuta la art. 150 se intocmeste de unitatea care exploateaza substante minerale terapeutice. Documentatia se avizeaza, in mod obligatoriu, de catre Ministerul Minelor, Petrolului si Geologiei, Ministerului Sanatatii si Consiliul National al Apelor si se aproba de Consiliul de Ministri. Unitatile care nu au intocmit documentatiile privind exploatarea si valorificarea substantelor minerale terapeutice sint obligate sa le elaboreze si sa le supuna aprobarii in termen de cel mult un an de la intrarea in vigoare a prezentei legi.

ART. 152

Unitatile care exploateaza factori curativi naturali raspund de aplicarea intocmai a prevederilor documentatiilor de exploatare a substantelor minerale terapeutice si au obligatia sa asigure urmarirea dinamica a parametrilor calitativi si cantitativi ai zacamintului, sa mentina in perfecta stare de functionare instalatiile de captare, acumulare si distributie a substantelor minerale terapeutice si sa sesizeze de indata organele competente in cazul aparitiei unor fenomene de degradare. Unitatile care cerceteaza sau exploateaza factori naturali curativi sint obligate sa pastreze echilibrul natural al zacamintului, sa respecte conditiile stabilite prin perimetrele de protectie hidrogeologica si sanitara, sa nu modifice conditiile naturale si terapeutice ale solului si lacurilor.

ART. 153

Amplasarea oricaror constructii sau executarea de lucrari industriale si edilitar-gospodaresti in perimetrul de protectie hidroenergetica se efectueaza pe baza documentatiilor de sistematizare a localitatilor balneoclimatice, aprobate potrivit legii. Elaborarea acestor documentatii se face cu avizul prealabil al Ministerului Minelor, Petrolului si Geologiei, iar in perimetrele de protectie a lacurilor terapeutice, si al Consiliului National al Apelor.

ART. 154

Amplasarea de constructii noi pentru dezvoltarea statiunilor balneare si balneoclimatice se avizeaza de Ministerul Sanatatii si se realizeaza potrivit schitelor de sistematizarea a acestora.

ART. 155

Consiliile populare judetene sint obligate, potrivit legii, sa ia masuri pentru interzicerea oricaror activitati sau lucrari ce pot dauna factorilor curativi naturali sau buneii desfasurari a tratamentului si sa asigure conditiile igienice si edilitare de functionare necesare.

CAP. 7

Medicamentele, produsele biologice, aparatele si produsele tehnico-medicale

ART. 156

In scopul intaririi si refacerii sanatatii populatiei, asigurarii desfasurarii actiunilor de profilaxie a imbolnavirilor, stabilirii diagnosticului si tratamentului bolilor, precum si pentru protectia populatiei impotriva folosirii unor medicamente care nu au fost verificate de organele sanitare competente, medicii pot recomanda si folosi medicamente si produse biologice

cuprinse in nomenclatorul de medicamente si produse biologice de uz uman, aprobat de Biroul executiv al Consiliului Sanitar Superior.

ART. 157

Medicament de uz uman este orice substanta sau amestec de substante chimice ori produse de origine vegetala sau animala, destinate combaterii bolilor si intaririi sanatatii, refacerii functiilor dereglate ale organismului. Produs biologic de uz uman este preparatul de origine bacteriana, virala, fungica sau provenit din prelucrarea unor produse de provenienta umana ori animala, ce se administreaza in scopul prevenirii imbolnavirilor, stabilirii diagnosticului sau pentru tratamentul unor boli.

ART. 158

Ministerul Sanatatii stabileste sortimentele si cantitatile de medicamente necesare pentru asigurarea asistentei medicale, elaboreaza programe pentru orientarea si dezvoltarea productiei de medicamente, sprijina efectuarea cercetarii stiintifice in vederea diversificarii si cresterii eficientei profilactice si terapeutice a medicamentelor si produselor biologice.

ART. 159

Ministerul Industriei Chimice are obligatia sa realizeze integral si la termenele stabilite necesarul de medicamente, cuprins in planul aprobat, cu respectarea riguroasa a normelor de calitate. Ministerul Sanatatii controleaza intreprinderile de medicamente si produse biologice de uz uman respectarea fazelor proceselor tehnologice de fabricatie, asigurarea calitatii materiilor prime, produselor intermediare si finite.

ART. 160

Nomenclatorul de medicamente si produse biologice de uz uman se elaboreaza de Ministerul Sanatatii si se revizuieste anual, in raport cu necesitatile asigurarii sanatatii populatiei si in concordanta cu progresele realizate pe plan mondial in acest domeniu. In nomenclatorul de medicamente si produse biologice se cuprind numai medicamentele si produsele biologice autorizate pentru fabricare si inregistrate de Ministerul Sanatatii. Regimul de autorizare si inregistrare prevazut pentru medicamentele din productia interna se aplica si pentru medicamentele din import. Medicamentele fabricate in strainatate nu se pot importa si recomanda pentru utilizare decit daca au aprobarea Biroului executiv al Consiliului Sanitar Superior si au fost incluse in nomenclatorul de medicamente si produse biologice.

ART. 161

Autorizarea medicamentului sau produsului biologic de uz uman este actul prin care se acorda organizatiilor socialiste dreptul de a le fabrica in tara. Inregistrarea medicamentului sau produsului biologic de uz uman este operatia pe baza careia se emite actul prin care se permit circulatia si folosirea acestora, fie ca sint fabricate in tara, fie provenite din import.

ART. 162

Autorizarea fabricarii si emiterea certificatelor de inregistrare a medicamentelor se fac de Ministerul Sanatatii cu avizul Comisiei medicamentului, iar in cazul produselor biologice, cu avizul Comisiei pentru produse biologice. Organizarea si functionarea Comisiei medicamentului si Comisiei pentru produsele biologice se aproba prin decret al Consiliului de Stat.

ART. 163

Metodologia si etapele cercetarii medicamentelor si produselor biologice de uz uman pentru autorizarea fabricarii lor si emiterea certificatului de inregistrare se stabilesc de Ministerul Sanatatii.

ART. 164

Pentru obtinerea certificatului de inregistrare a medicamentului si produsului biologic de uz uman, din tara si din import, producatorul intern sau firma din strainatate va plati o taxa stabilita, potrivit legii.

ART. 165

Sint exceptate de la operatiunea inregistrarii medicamentele si produsele biologice care fac obiectul cercetarilor stiintifice aprobate de Ministerul Sanatatii, medicamentele si produsele biologice terapeutice importate sau primite pentru situatii deosebite.

ART. 166

Suspendarea temporara sau radierea certificatului de inregistrare a medicamentului si produsului biologic de uz uman se face de Ministerul Sanatatii.

ART. 167

Regimul substantelor si produselor stupefiante, precum si regimul substantelor si produselor toxice, se stabilesc prin lege.

ART. 168

Conditii de calitate a medicamentelor, termenele de valabilitate, testele de toxicitate, subetalioanele nationale si substantele de referinta necesare controlului calitatii medicamentelor, dozele maxime si minime utilizabile se stabilesc prin Farmacopeea romana, elaborata de Ministerul Sanatatii, care este obligatorie pentru toate unitatile care produc, controleaza, distribuie si depoziteaza medicamentele precum si pentru intreg personalul sanitar.

ART. 169

Ministerul Sanatatii, in colaborare cu organele centrale interesate, asigura informarea si documentarea personalului sanitar asupra medicamentelor, produselor biologice de uz uman, aparatelor si produselor tehnico-medice, precum si asupra noilor cuceriri ale stiintei si tehnicii in domeniul medicinei. Publicitatea privind medicamentele, produsele biologice, aparatele si produsele tehnico-medice se face numai cu avizul Ministerului Sanatatii.

ART. 170

Ministerul Agriculturii si Industriei Alimentare si Uniunea Nationala a Cooperativelor Agricole de Productie au obligatia sa extinda culturile de plante medicinale, sa imbunatateasca calitatea lor si raspund de asigurarea cantitatilor de plante medicinale necesare satisfacerii cerintelor populatiei si ale industriei de medicamente. Ministerul Sanatatii are obligatia sa stimuleze cercetarile cu privire la valoarea terapeutica a plantelor medicinale din tara si la posibilitatile de utilizare a acestora, inclusiv pentru fabricarea de noi medicamente.

ART. 171

Aparatele si produsele tehnico-medice ce se folosesc in investigatiile si tratamentul medical si in alte activitati in legatura cu asistenta medicala, protezele ortopedice, dentare, oculare, auditive, mijloacele speciale de miscare si alte asemenea se autoriza de Ministerul Sanatatii.

ART. 172

Punerea in circulatie, utilizarea sau experimentarea pe om a medicamentelor, produselor biologice de uz uman, aparatelor si produselor tehnico-medice care nu sint autorizate sau, dupa caz, inregistrate de Ministerul Sanatatii, sint interzise si se sanctioneaza potrivit legii.

CAP. 8

Cercetarea stiintifica medicala

ART. 173

Cercetarea stiintifica medicala are ca obiective principale aprofundarea cunoasterii fenomenelor biologice legate de adaptarea omului la viata moderna, prevenirea imbolnavirilor, frinarea proceselor degenerative ale organismului, prelungirea duratei vietii si a perioadei de activitate a omului, aplicarea de noi metode si tehnici de profilaxie, diagnostic, tratament si recuperare, utilizarea intensiva a resurselor indigene, a plantelor medicinale si a factorilor naturali de cura.

ART. 174

Ministerul Sanatatii impreuna cu Consiliul National pentru Stiinta si Tehnologie raspund de orientarea cercetarii stiintifice medicale pentru rezolvarea problemelor esentiale ale asigurarii sanatatii populatiei, de legarea acestora de cerintele dezvoltarii armonioase, fizice si psihice, a omului, de realizarea obiectivelor planului unic de cercetare stiintifica medicala. Ministerul Sanatatii conduce activitatea de cercetare stiintifica medicala si raspunde de promovarea noului in domeniul medicinei, de ridicare permanenta a calitatii asistentei medicale in toate unitatile sanitare prin aplicarea si generalizarea rezultatelor stiintifice.

ART. 175

Cercetarea stiintifica este integrata cu activitatea de asistenta si de invatamint medical si se desfasoara in cadrul planului unic de cercetare stiintifica medicala.

Planul unic de cercetare trebuie sa cuprinda urmatoarele orientari prioritare:

- a) aprofundarea cunoasterii multilaterale a organismului uman, a proceselor si mecanismelor care conditioneaza starea de sanatate si a celor care provoaca imbolnaviri;
- b) cresterea posibilitatilor de adaptare ale organismului si colectivitatii la factorii mediului ambiant, la conditiile noi de viata si de munca;
- c) prevenirea si combaterea imbolnavirilor prin identificarea si reducerea factorilor de risc si imbunatatirea metodelor si mijloacelor de depistare precoce, de tratament si de recuperare;
- d) perfectionarea asistentei medicale a populatiei, in raport cu evolutia starii de sanatate si cu dezvoltarea social-economica a tarii;

e) dezvoltarea productiei de medicamente si de aparatura medicala, prin valorificarea resurselor indigene si asigurarea cercetarilor pentru introducerea lor in practica medicala.

La cercetarea stiintifica in domeniul ocrotirii sanatatii participa si unitati de cercetare din alte domenii si ramuri de activitate.

ART. 176

Academia de Stiinte Medicale, potrivit statutului sau, organizeaza si controleaza intreaga activitate de cercetare stiintifica medicala si raspunde de realizarea planului unic de cercetare la nivelul dezvoltarii stiintelor medicale pe plan mondial, precum si de obtinerea unor rezultate cu aplicabilitate practica, care sa duca la perfectionarea asistentei medicale.

In acest scop, Academia de Stiinte Medicale are, in principal, urmatoarele atributii:

- a) elaboreaza planul unic de cercetare stiintifica medicala si il adapteaza periodic la necesitatile asigurarii sanatatii, pe baza dinamicii starii de sanatate a populatiei si in raport cu nivelul stiintelor medicale;
- b) organizeaza, indruma si controleaza activitatea de cercetare stiintifica inclusa in planul unic de cercetare medicala, indiferent de subordonarea unitatilor sau colectivelor care desfasoara aceasta activitate;
- c) organizeaza concentrarea potentialului de cercetare pentru infaptuirea obiectivelor prevazute in planul unic de cercetare si scurtarea perioadei de cercetare-valorificare;
- d) organizeaza si coordoneaza, pe domenii, activitatea de cercetare, astfel incit sa se asigure aplicarea unor metodologii unitare de cercetare si obtinerea de rezultate utile pentru practica medicala si cercetarea stiintifica;
- e) face propuneri de valorificare a rezultatelor cercetarii in activitatea practica si urmareste rezultatele obtinute;
- f) ia masuri pentru utilizarea rationala a bazei materiale, organizeaza laboratoare centrale dotate cu aparatura de virf in vederea utilizarii acesteia in comun de catre cercetare, invatamint si practica medicala;
- g) organizeaza si asigura, prin colectivele de cercetare, indrumarea tehnica si metodologica a unitatilor sanitare, potrivit programului stabilit de Ministerul Sanatatii;
- h) organizeaza si controleaza perfectionarea pregatirii profesionale a personalului de cercetare, precum si utilizarea judicioasa a acestuia in activitatile integrate, de cercetare, invatamint si practica medicala;
- i) stimuleaza activitatea creatoare a intregului personal sanitar si sprijina introducerea de noi tehnici si mijloace in cercetarea stiintifica si practica medicala.

ART. 177

Institutes, centrele si colectivele de cercetare medicala, institutiile de invatamint superior medical si farmaceutic, spitalele clinice sint obligate sa realizeze obiectivele ce le revin prin planul unic de cercetare, sa urmareasca valorificarea in practica medicala si activitatea de microproductie a rezultatelor cercetarii stiintifice si sa acorde asistenta tehnica de specialitate pentru unitatile de profil din reseaua sanitara, sa asigure si, dupa caz, sa sprijine activitatile de formare si perfectionare a cadrelor.

ART. 178

Personalul de cercetare stiintifica medicala este obligat sa cunoasca temeinic problemele de sanatate publica din domeniul sau de activitate, sa-si perfectioneze continuu pregatirea profesionala, sa-si aduca contributia la descoperirea de noi metode si mijloace pentru imbunatatirea asistentei medicale a populatiei.

ART. 179

Ministerul Sanatatii stabileste unitatile si conditiile in care se pot experimenta mijloace si metode noi de profilaxie, diagnostic, tratament si recuperare medicala si aproba introducerea in practica medicala a rezultatelor cercetarii stiintifice.

ART. 180

Uniunea societatilor de stiinte medicale, organizatia obsteasca, stiintifica si profesionala a personalului sanitar, trebuie sa contribuie, potrivit statutului sau, la dezbaterea si difuzarea rezultatelor cercetarii stiintifice si practicii medicale, la organizarea unui larg schimb de experienta in scopul perfectionarii continue a pregatirii profesionale si al cresterii calitatii asistentei medicale.

ART. 181

Academia de Stiinte Medicale si Uniunea societatilor de stiinte medicale asigura schimbul de informatii stiintifice in domeniul asigurarii sanatatii publice si contribuie la afirmarea stiintei si practicii medicale romanesti pe plan international.

CAP. 9

Activitatea medico-legala

ART. 182

Asistenta medico-legala consta in efectuarea de expertize, examinari, constatari, examene de laborator si alte lucrari medico-legale asupra persoanelor in viata, a cadavrelor, produselor biologice si corpurilor delictive, in vederea stabilirii adevarului in cauzele privind infractiunile contra vietii, integritatii corporale si a sanatatii persoanelor, precum si in alte

situatii prevazute de lege.

ART. 183

Decesul unei persoane sau faptul ca copilul s-a nascut mort se constata si se certifica de medic, cu exceptia cazurilor in care, potrivit legii, constatarea se poate face de alte organe.

ART. 184

Comitetele si birourile executive ale consiliilor populare care exercita atributii de stare civila vor inregistra decesul unei persoane constatat potrivit art. 183, numai pe baza certificatului constatator de moarte, eliberat de unitatea sanitara.

ART. 185

In cazul decesului survenit in unitatile sanitare, autopsierea este obligatorie in scopul precizarii sau confirmarii cauzei decesului. Autopsierea se face de medicul legist sau de medicul desemnat in acest scop de directia sanitara, in unitatea sanitara respectiva, cu exceptia cazurilor medico-legale care fac necesara efectuarea autopsiei in alt loc.

In situatia in care se constata ca decesul a survenit din culpa personalului sanitar, medicul legist sau cel desemnat de directia sanitara sa efectueze autopsia este obligat sa sesizeze organele judiciare competente.

Ori de cite ori exista suspiciuni ca moartea unei persoane a fost cauzata din culpa medicala, la efectuarea autopsiei este obligatorie si prezenta procurorului. De asemenea, procurorul are dreptul sa ceara, atunci cind este necesar, refacerea autopsiei de catre o comisie medico-legala, in prezenta sa.

Directorul unitatii sanitare poate aproba, cu avizul medicului sef de sectie, neefectuarea autopsiei daca nu exista impedimente de ordin medico-legal.

ART. 186

Situatiile si conditiile in care se acorda asistenta medico-legala, actele ce se intocmesc sau se elibereaza, se stabilesc potrivit legii.

CAP. 10

Dispozitii finale

ART. 187

Nerespectarea prevederilor prezentei legi atrage raspunderea disciplinara, contraventionala sau penala, dupa caz, precum si materiala sau civila, a persoanei vinovate.

Practicarea profesiei de medic, farmacist sau dentist de catre alte persoane decit cele autorizate de Ministerul Sanatatii, recomandarea folosirii de medicamente, produse biologice, tehnico-medice sau aparate medicale in alte conditii decit cele stabilite potrivit legii, constituie infractiune si se sanctioneaza de legea penala.

De asemenea, constituie infractiune si se sanctioneaza de legea penala conditionarea ingrijirilor medicale de primirea unor sume de bani sau de obtinerea altor avantaje materiale.

ART. 188

Persoanele care prin faptele lor aduc prejudicii sau daune sanatatii altei persoane raspund potrivit legii si sint obligate sa suporte cheltuielile necesitate de asistenta medicala acordata acesteia.

ART. 189

Prezenta lege intra in vigoare la 90 de zile de la data publicarii in Buletinul Oficial al Republicii Socialiste Romania.

Pe aceeasi data se abroga:

-Legea sanitara si de ocrotire nr. 236/1930, publicata in Monitorul Oficial nr. 154 din 14 iulie 1930, cu modificarile ulterioare;

- Legea nr. 508/1939 privind reglementarea practicii de cosmetician, publicata in Monitorul Oficial nr. 130 din 9 iunie 1939;

- Legea nr. 189/1943 pentru organizarea sanitara a statului, publicata in Monitorul Oficial nr. 171 din 23 martie 1943, cu modificarile ulterioare;

- Decretul nr.141/1953 pentru prevenirea si combaterea bolilor venerice, publicat in Buletinul Oficial nr. 11 din 9 aprilie 1953;

- Decretul nr.212/1953 privind reglementarea practicii profesiei de medic, publicat in Buletinul Oficial nr. 16 din 16 mai 1953;

- [Decretul nr.974/1965](#) privind infiintarea, organizarea si functionarea Inspectoratului sanitar de stat, publicat in Buletinul Oficial nr. 24 din 30 decembrie 1965, cu modificarile ulterioare;

_ Hotarirea Consiliului de Ministri nr. 297/1952 privitoare la ocrotirea copilului, publicata in Buletinul Oficial nr. 13 din 14 mai 1952;

_ Hotarirea Consiliului de Ministri nr. 1830/1953 pentru reorganizarea asistentei medico-sanitare a muncitorilor, tehnicienilor si functionarilor din intreprinderile industriale, publicata in Colectia de hotariri si dispozitii ale Consiliului de

Ministri nr. 38 din 13 iunie 1953;

- Hotarirea Consiliului de Ministri nr. 190/1954 pentru crearea si manipularea rezervelor antiepidemice in cadrul Ministerului Sanatatii;

- Hotarirea Consiliului de Ministri nr. 1022/1954 privind acordarea de gratuitate la internarea si transportul anumitor vategorii de bolnavi si insotitorilor lor, publicata in Colectia de hotariri si dispozitii ale Consiliului de Ministri nr. 36 din 7 iulie 1954;

- Hotarirea Consiliului de Ministri 1302/1955 privind aprobarea regulamentului pentru paza sanitara a frontierelor, publicata in Colectia de hotariri si dispozitii ale Consiliului de Ministri nr. 46 din 22 august 1955;

- Hotarirea Consiliului de Ministri si a Uniunii Generale a Sindicatelor din Romania nr. 9/1960 cu privire la organizarea odihnei si tratamentului oamenilor muncii in statiunile climaterice si balneoclimaterice;

- Hotarirea Consiliului de Ministri nr. 202/1970 privind trecerea unor unitati sanitare din subordinea Ministerului Sanatatii in subordinea comitetelor executive ale consiliilor populare judetene;

- Hotarirea Consiliului de Ministri nr. 558/1970 privind imbunatatirea activitatii balneoclimatice si modificarea unor dispozitii din Hotarirea Consiliului de Ministri nr. 405/1965, publicata in Buletinul Oficial nr. 51 din 22 mai 1970;

- Hotarirea Consiliului de Ministri nr. 560/1970 privind reglementarea asistentei medicale cu plata, publicata in Buletinul Oficial nr. 51 din 22 mai 1970;

- Hotarirea Consiliului de Ministri nr. 1946/1970 privind trecerea unor unitati sanitare din subordinea Ministerului Sanatatii in subordinea comitetelor executive ale consiliilor populare, - precum si orice alte dispozitii contrare.

Martți, 01 decembrie 2015, 04:20

Declinare de raspundere: Informațiile publicate în aceasta rubrică, precum și textele actelor normative nu au caracter oficial.